

Euroopan unionin virallinen lehti

L 128

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

48. vuosikerta

21. toukokuuta 2005

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, yhteisön kalastussenvallontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 769/2005, annettu 20 päivänä toukokuuta 2005, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15
- Komission asetus (EY) N:o 770/2005, annettu 20 päivänä toukokuuta 2005, Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista 17
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 771/2005, annettu 20 päivänä toukokuuta 2005, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista, Thaimaasta tai Vietnamista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa** 19
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 772/2005, annettu 20 päivänä toukokuuta 2005, viitevuosia 2003–2009 koskevien yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen tilasto-ominaisuuksien kattavuuden erittelemisestä ja teknisen muodon määrittelemisestä ⁽¹⁾** 51

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2005/388/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 2 päivänä toukokuuta 2005, Brasilian pinnoitettujen renkaiden kaupassa käyttämistä kauppatavoista johtuvan kaupan esteen osalta tarvittavista toimenpiteistä (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1302)** 71

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 18 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

2005/389/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 18 päivänä toukokuuta 2005, päätöksen 1999/217/EY muuttamisesta elintarvikkeissa käytettyjä aromiaineita koskevan luettelon osalta** (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1437) ⁽¹⁾ 73

2005/390/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 18 päivänä toukokuuta 2005, tietyistä lintuinfluenssaa (avian influenza) koskevista suojatoimenpiteistä Pohjois-Koreassa tehdyn päätöksen 2004/122/EY muuttamisesta viidennen kerran** (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1451) ⁽¹⁾ 77

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 768/2005,**annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005,****yhteisön kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen tehokas valvonta, tarkastus ja täytäntöönpano ja tehdä siihen pääsemiseksi yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa.

(2) Näiden velvollisuuksien täyttämiseksi jäsenvaltioiden on tarpeen koordinoita valvonta- ja tarkastustoimensa omalla maa-alueellaan, yhteisön vesillä ja kansainvälisillä vesillä kansainvälisen oikeuden mukaisesti, ja erityisesti alueellisista kalastusjärjestöistä ja kolmansien maiden kanssa tehdyistä sopimuksista johtuvat yhteisön velvollisuudet.

(3) Mikään tarkastusjärjestelmä ei voi olla kustannustehokas, ellei siinä määrätä maalla tehtävistä tarkastuksista. Sen vuoksi maa-alueiden olisi kuuluttava yhteiskäyttösuunnitelmien piiriin.

(4) Tällaisen valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin kautta tapahtuvan yhteistyön pitäisi vaikuttaa myönteisesti elollisten vesiluonnonvarojen kestäväan hyödyntämiseen sekä turvata tähän hyödyntämiseen osallistuvalla kalatalousalalle tasavertaiset toimintaedellytykset ja vähentää siten kilpailun vääristymistä.

(5) Kalastuksen valvonnan ja tarkastusten tehokkuuden katsotaan olevan keskeistä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjumisessa.

(6) Rajoittamatta jäsenvaltioiden asetuksesta (EY) N:o 2371/2002 johtuvia velvollisuuksia yhteisö tarvitsee teknis-hallinnollisen elimen järjestämään kalastuksen valvontaa ja tarkastuksia koskevaa yhteistyötä ja koordinoitua jäsenvaltioiden välillä.

(7) Tätä varten on aiheellista perustaa yhteisön nykyisen toimielinrakenteen puitteissa sekä komission ja jäsenvaltioiden toimivaltuuksien jako huomioon ottaen yhteisön kalastuksenvalvontavirasto (jäljempänä 'virasto').

(8) Viraston perustamiselle asetettavien tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen määritellä viraston tehtävät.

(9) Erityisesti on tarpeen, että virasto kykenee komission pyynnöstä avustamaan yhteisöä ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiin maihin ja/tai alueellisiin kalastusjärjestöihin ja tekemään yhteistyötä niiden toimivaltaisten viranomaisien kanssa yhteisön kansainvälisiä velvollisuuksia koskeissa asioissa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 23 päivänä helmikuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (10) Lisäksi on tarpeen pyrkiä soveltamaan tehokkaasti yhteisön tarkastusmenettelyjä. Virastosta voisi ajan mittaan tulla tieteellisen ja teknisen avun lähde kalastuksen valvonnan ja tarkastusten osalta.
- (11) Jotta päästäisiin yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin eli elävien vesiluonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen kestävä kehityksen puitteissa, neuvosto toteuttaa elävien vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä koskevia toimenpiteitä.
- (12) Näiden toimenpiteiden moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden on kehitettävä asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovälineet. Valvonnan ja täytäntöönpanon tehostamiseksi komission olisi säädettävä erityisistä valvonta- ja tarkastusohjelmista asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾ olisi vastaavasti muutettava.
- (13) Viraston olisi toteutettava jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön koordinointi yhteiskäyttösuunnitelmien perusteella, joissa organisoitetaan asianomaisten jäsenvaltioiden käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttö valvonta- ja tarkastusohjelmien toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden suorittamat kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimet olisi toteutettava valvonta- ja tarkastustoimia koskevia yhteisiä perusteita, prioriteetteja, viitearvoja ja menettelyitä noudattaen tällaisten ohjelmien perusteella.
- (14) Valvonta- ja tarkastusohjelman hyväksyminen velvoittaa jäsenvaltiot asettamaan käyttöön tarpeelliset resurssit ohjelman toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava virastolle viipymättä valvonta- ja tarkastusresursseista, joilla ne aikovat toteuttaa ohjelmaa. Yhteiskäyttösuunnitelmiin ei saa sisällyttää lisävelvoitteita valvonnan, tarkastusten tai täytäntöönpanon osalta taikka tarpeellisten resurssien käyttöön asettamisen osalta.
- (15) Viraston olisi laadittava yhteiskäyttösuunnitelma vain, jos siitä määrätään työohjelmassa.
- (16) Työohjelma olisi tarpeen hyväksyä hallintoneuvostossa, joka varmistaa, että asiasta vallitsee riittävä yhteisymmärrys myös sen osalta, että virastolle työohjelmassa määrätty tehtävät ja jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvat viraston käytettävissä olevat resurssit vastaavat toisiaan.
- (17) Neuvotellessaan hallintoneuvoston jäsenten ja jäsenvaltioiden kanssa pääjohtajan tärkeimpänä tehtävänä olisi varmistaa, että jäsenvaltiot ovat kunkin vuoden työohjelman tavoitteita varten asettaneet viraston käyttöön riittävät resurssit työohjelman toteuttamista varten.
- (18) Pääjohtajan olisi erityisesti laadittava tarkkoja yhteiskäyttösuunnitelmia käyttämällä jäsenvaltioiden kunkin valvonta- ja tarkastusohjelman toteuttamista varten ilmoittamia resursseja ja noudattamalla sääntöjä ja tavoitteita, jotka on määritelty erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa, johon yhteiskäyttösuunnitelma perustuu, sekä muita asiaan kuuluvia sääntöjä kuten yhteisön tarkastajiin liittyviä sääntöjä.
- (19) Pääjohtajan on näin ollen huolehdittava ajoituksesta niin, että jäsenvaltioille annetaan riittävästi aikaa toimittaa operatiiviseen asiantuntemukseensa perustuvat huomautuksensa, kuitenkin siten, että viraston työohjelmaa ja tässä asetuksessa säädettyjä aikarajoituksia noudatetaan. Pääjohtajan on otettava huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden edut kussakin suunnitelmassa käsiteltyjen kalastusten osalta. Yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien tehokkaan ja oikea-aikaisen koordinoinnin varmistamiseksi on säädettävä menettelyistä, jolla voidaan tehdä päätös suunnitelmien hyväksymisestä, silloin kuin asianomaisten jäsenvaltioiden välillä ei voida päästä sopimukseen.
- (20) Yhteiskäyttösuunnitelmien laadinta- ja hyväksymismenettelyn on oltava samanlainen yhteisön vesien ulkopuolisten alueiden kuin yhteisön vesienkin osalta. Suunnitelmien on perustuttava kansainväliseen valvonta- ja tarkastusohjelmaan, jolla pannaan täytäntöön valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä yhteisöä sitovia kansainvälisiä velvoitteita.
- (21) Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöön panemiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden olisi koottava yhteen ja asetettava käyttöön varaamansa valvonta- ja tarkastusresurssit. Viraston olisi arvioitava, ovatko käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit riittävät, ja tarvittaessa ilmoitettava asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle, että resurssit eivät riitä valvonta- ja tarkastusohjelmassa vaadittujen tehtävien suorittamiseen.
- (22) Samalla kun jäsenvaltioiden olisi noudatettava valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä velvoitteitaan, erityisesti asetuksen (EY) N:o 2371/2002 nojalla hyväksytyn erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman mukaisesti, virastolla ei saisi olla valtuuksia määrätä yhteiskäyttösuunnitelmissa lisävelvoitteista tai seuraamuksista jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1954/2003 (EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1).

- (23) Viraston olisi tarkasteltava säännöllisesti yhteiskäyttösuunnitelmien tehokkuutta.
- (24) Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymistä varten olisi säädettävä mahdollisuudesta päättää erityisistä täytäntöönpanosäännöistä. Tätä mahdollisuutta voi olla hyödyllistä käyttää viraston aloitettua toimintansa ja kun pääjohtaja katsoo, että tällaiset säännöt on sisällytettävä yhteisön lainsäädäntöön.
- (25) Viraston olisi pyydettyäessä voitava toimittaa valvonta- ja tarkastusresursseihin liittyviä sopimus pohjaisia palveluja asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiseen käyttöön.
- (26) Viraston tehtävien täyttämiseksi komission, jäsenvaltioiden ja viraston olisi vaihdettava valvontaa ja tarkastuksia koskevia tietoja tietoverkon kautta.
- (27) Viraston aseman ja rakenteen olisi vastattava siltä edellytetyjen tulosten objektiivista luonnetta, ja viraston olisi voitava suorittaa tehtävänsä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa. Sen vuoksi viraston olisi saatava oikeudellinen, taloudellinen ja hallinnollinen itsemääräämisoikeus ja pidettävä samalla läheistä yhteyttä niin yhteisön toimielimiin kuin jäsenvaltioihinkin. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi yhteisön elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja valtuuksia.
- (28) Viraston tekemiin sopimuksiin sovellettavan lain mukaan määräytyvän viraston sopimusvastuun osalta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen olisi oltava toimivaltainen viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla. Yhteisöjen tuomioistuimella olisi myös oltava toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat viraston sopimukseen perustumattomasta vastuusta johdettujen vahinkojen korvaamista jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti.
- (29) Komission ja jäsenvaltioiden tulisi olla edustettuina hallintoneuvostossa, jonka tehtävänä olisi huolehtia viraston moitteettomasta ja tehokkaasta toiminnasta.
- (30) Olisi perustettava neuvottelukunta pääjohtajan avustamiseksi ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi sidosryhmien kanssa.
- (31) Koska viraston on täytettävä yhteisön velvollisuuksia ja komission pyynnöstä tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja alueellisten kalastusjärjestöjen kanssa yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien puitteissa, on aiheellista, että hallintoneuvoston puheenjohtaja valitaan komission edustajien joukosta.
- (32) Hallintoneuvoston äänestysmenettelyissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden ja komission edut ja viraston tehokas toiminta.
- (33) On aiheellista säätää, että neuvottelukunnan edustaja osallistuu hallintoneuvoston kokouksiin ilman ääni-oikeutta.
- (34) On tarpeen säätää viraston pääjohtajan nimittämisestä ja eroamisesta sekä pääjohtajan tehtävien hoitamista koskevista säännöistä.
- (35) Viraston avoimen toiminnan edistämiseksi virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.
- (36) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ olisi sovellettava tähän asetukseen yksilöiden yksityisyyden suojelemiseksi.
- (37) Viraston toimintaa koskevan itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden takaamiseksi sille olisi myönnettävä oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin yhteisön rahoitusosuudesta ja viraston tarjoamista sopimus pohjaisista palveluista perittävistä maksuista. Yhteisön talousarviomenettelyä olisi noudatettava siltä osin kuin kyseessä ovat yhteisön rahoitusosuus tai Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettavat muut tuet. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (38) Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ olisi sovellettava rajoituksetta virastoon petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliin sopimukseen⁽²⁾ Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista.
- (39) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TAVOITE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite

Tällä asetuksella perustetaan yhteisön kalastuksenvalvontavirasto (jäljempänä 'virasto'), jonka tavoitteena on järjestää jäsenvaltioiden kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimien koordinointi ja auttaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi sen tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'valvonnalla ja tarkastuksella' kaikkia jäsenvaltioiden erityisesti asetuksen (EY) N:o 2371/2002 23, 24 ja 28 artiklan nojalla toteuttamia toimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien kalastustoimien valvomiseksi ja tarkastamiseksi, sellaiset valvonta- ja seurantatoimet kuin alusten satelliittiseurantajärjestelmät ja tarkkailijajärjestelmät mukaan luettuina;
- b) 'valvonta- ja tarkastusresursseilla' valvontaan käytettäviä aluksia, ilma-aluksia, kulkuneuvoja ja muita aineellisia resursseja sekä tarkastajia, tarkkailijoita ja muita henkilöresursseja, joita jäsenvaltiot käyttävät valvontaan ja tarkastuksiin;
- c) 'yhteiskäyttösuunnitelmalla' suunnitelmaa, jossa esitetään käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä koskevat toiminnalliset järjestelyt;
- d) 'kansainvälisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa esitetään valvonta- ja tarkastustoimia koskevat tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt yhteisön kansainvälisten valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täyttämiseksi;
- e) 'erityisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa asetetaan tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt asetuksen (EY) N:o 2847/93 34 c artiklan mukaisesti vahvistetuille valvonta- ja tarkastustoimille;
- f) 'kalastuksella' kalastustoimintaa, joka kohdistuu tiettyihin neuvoston erityisesti asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 ja 6 artiklan nojalla määrittelemiін kantoihin;
- g) 'yhteisön tarkastajilla' tarkastajia, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 2371/2002 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

II LUKU

VIRASTON TOIMENKUVA JA TEHTÄVÄT

3 artikla

Toimenkuva

Viraston toimenkuvana on:

- a) koordinoida jäsenvaltioiden suorittamia valvonta- ja tarkastustoimia, jotka liittyvät yhteisön valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin;
- b) koordinoida asianomaisten jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti yhteen kokoamien kansallisten valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä;
- c) auttaa jäsenvaltioita toimittamaan kalastustoimia ja valvonta- ja tarkastustoimia koskevia tietoja komissiolle ja kolmansille osapuolille;
- d) auttaa toimivaltaansa kuuluvissa asioissa jäsenvaltioita täyttämään yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset tehtävänsä ja velvollisuutensa;

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

e) auttaa jäsenvaltioita ja komissiota yhdenmukaistamaan yhteisen kalastuspolitiikan soveltamista kaikkialla yhteisössä;

f) edistää jäsenvaltioiden ja komission valvonta- ja tarkastustekniikoiden tutkimusta ja kehittämistä koskevaa työtä;

g) edistää tarkastajakoulutuksen koordinoitua ja jäsenvaltioiden välistä kokemusten vaihtoa;

h) koordinoita laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjuntatoimia.

4 artikla

Yhteisön kansainvälisiin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvät tehtävät

1. Komission pyynnöstä virasto:

a) avustaa yhteisöä ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansien maihin ja alueellisiin kansainvälisiin kalastusjärjestöihin, joiden jäsen yhteisö on;

b) tekee yhteistyötä alueellisten kansainvälisten kalastusjärjestöjen kanssa yhteisön valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvissä asioissa näiden järjestöjen kanssa sovittujen työjärjestelyiden puitteissa.

2. Virasto voi komission pyynnöstä tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa valvontaan ja tarkastuksiin liittyvissä asioissa yhteisön ja näiden maiden välillä tehtyjen sopimusten puitteissa.

3. Virasto voi toimivaltaansa kuuluvissa asioissa suorittaa jäsenvaltioiden puolesta tehtäviä, jotka sisältyvät kansainvälisiin kalastussopimuksiin, joiden sopimuspuolena yhteisö on.

5 artikla

Toiminnan koordinointiin liittyvät tehtävät

1. Viraston harjoittama toiminnan koordinointi kattaa kalastustoimien tarkastuksen ja valvonnan, kalastustuotteiden maahantuonti, kuljetus ja purkaminen mukaan lukien siihen asti, kunnes ensimmäinen ostaja purkamisen päätyttyä vastaanottaa tuotteet.

2. Toiminnan koordinoimiseksi virasto laatii yhteiskäyttösuunnitelmia ja organisoii jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin III luvun mukaisesti.

6 artikla

Sopimus pohjaisten palveluiden tuottaminen jäsenvaltioille

Virasto voi tuottaa jäsenvaltioille niiden pyynnöstä sopimus pohjaisia valvontaa ja tarkastuksia koskevia palveluita, jotka liittyvät yhteisön ja/tai kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskeviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, mukaan luettuna valvonta- ja tarkastus alusten vuokraaminen, toiminta ja henkilöstö sekä asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiskäyttöön tulevien tarkkailijoiden toimittaminen.

7 artikla

Jäsenvaltioiden avustaminen

Auttaakseen jäsenvaltioita täyttämään yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset velvollisuutensa paremmin, virasto erityisesti:

a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja tarjoaa lisäkursseja ja seminaareja näille tarkastajille ja seuranta-, valvonta- ja tarkastustoimiin osallistuvalla muulla henkilöstöllä;

b) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimiin liittyvien tavaroiden ja palveluiden hankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden pilottihankkeiden toteutusta;

c) laatii yhteiset toimintamenettelyt kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien osalta;

d) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja.

III LUKU

TOIMINNAN KOORDINOINTI

8 artikla

Yhteisön valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täytäntöönpano

Virasto koordinoi komission pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimet kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien perusteella laatimalla yhteiskäyttösuunnitelmia.

9 artikla

Erityisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano

Virasto koordinoi asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artiklan mukaisesti vahvistettujen erityisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanoa yhteiskäyttösuunnitelmien kautta.

10 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien sisältö

Yhteiskäyttösuunnitelmissa on:

- a) noudatettava valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimuksia;
- b) sovellettava komission valvonta- ja tarkastusohjelmissä määrittelmiä perusteita, viitearvoja, prioriteetteja ja yhteisiä tarkastusmenettelyitä;
- c) pyrittävä sovittamaan olemassa olevat ja 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut kansalliset valvonta- ja tarkastusresurssit vastaamaan tarpeita ja organisoimaan niiden käyttö;
- d) organisoitava aineellisten ja henkilöresurssien käyttö niiden käyttöä koskevien ajanjaksojen ja alueiden osalta, useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta peräisin olevien yhteisön tarkastajaryhmien toiminta mukaan luettuna;
- e) otettava huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden olemassa olevat, muihin yhteiskäyttösuunnitelmiin sisältyvät velvollisuudet sekä erityiset alueelliset tai paikalliset rajoitteet.
- f) määriteltävä, millä perusteella jäsenvaltion valvonta- ja tarkastusresurssit voivat tulla toisen jäsenvaltion suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan kuuluville vesille.

11 artikla

Valvonta- ja tarkastusresurssien ilmoittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava joka vuosi ennen 15 päivää lokakuuta virastolle ne valvonta- ja tarkastusresurssit, joita sillä on käytettävissään valvontaa ja tarkastusta varten seuraavana vuonna.
2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava virastolle ne resurssit, joilla se aikoo panna täytäntöön kansainvälisen valvonta- ja

tarkastusohjelman tai sitä koskevan erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman, viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltiolle on ilmoitettu tällaisen ohjelman perustamista koskevasta päätöksestä.

12 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymismenettely

1. Edellä 11 artiklan 2 kohdan mukaisten ilmoitusten perusteella ja kolmen kuukauden kuluessa tällaisten ilmoitusten vastaanottamisesta viraston pääjohtaja laatii yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksen kuullen asianomaisia jäsenvaltioita.

2. Yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksessa on mainittava ne valvonta- ja tarkastusresurssit, jotka voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden kyseistä kalastusta koskevien etujen perusteella koota yhteen sen valvonta- ja tarkastusohjelman täytäntöön panemiseksi, jota suunnitelma koskee.

Jäsenvaltion tiettyä kalastusta koskevat edut on arvioitava ottamalla huomioon seuraavat seikat, joiden painotus riippuu kunkin suunnitelman erityispiirteistä:

- a) jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteiskäyttösuunnitelman kattamien vesialueiden suhteellinen laajuus, jos sellaisia vesialueita on;
- b) jäsenvaltion alueella purettujen saaliiden määrä tietyn viitejakson aikana suhteessa yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevan kalastuksen purettujen saaliiden kokonaismäärään;
- c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivien, yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevaan kalastukseen aktiivisesti osallistuvien yhteisön kalastusalusten määrä (konetehto ja bruttovetoisuus) suhteessa kyseiseen kalastukseen aktiivisesti osallistuvien alusten kokonaismäärään;
- d) jäsenvaltiolle myönnetyn kiintiön suhteellinen koko, tai jos kiintiötä ei ole, sen kyseisessä kalastuksessa tietyn viitejakson aikana saama saalis.

3. Jos yhteiskäyttösuunnitelmaluonnosta laadittaessa käy ilmi, että käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit eivät riitä kyseessä olevan valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimusten täyttämiseen, pääjohtajan on viipymättä ilmoitettava siitä asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Pääjohtajan on ilmoitettava yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksesta asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle. Jos asianomaiset jäsenvaltiot tai komissio eivät 15 työpäivän kuluessa tällaisen ilmoituksen saamisesta esitä vastalauseita, pääjohtaja hyväksyy suunnitelman.

5. Jos yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio tai komissio on esittänyt vastalauseen, pääjohtajan on toimitettava asia komission käsiteltäväksi. Komissio voi tehdä suunnitelmaan tarvittavat muutokset ja hyväksyä sen asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6. Viraston on yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa tarkastettava kutakin yhteiskäyttösuunnitelmaa vuosittain uudelleen kaikkien uusien kyseisiin jäsenvaltioihin sovellettavien valvonta- ja tarkastusohjelmien ja komission valvonta- ja tarkastusohjelmissa määrittelemien prioriteettien huomioon ottamiseksi.

13 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpano

1. Yhteiset valvonta- ja tarkastustoimet on toteutettava yhteiskäyttösuunnitelmien pohjalta.

2. Jäsenvaltioiden, joita yhteiskäyttösuunnitelma koskee, on:

- a) asetettava käyttöön yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitettu valvonta- ja tarkastusresurssit;
- b) nimettävä yksi ainoa kansallinen yhteyspiste tai koordinoija, jolle on annettava riittävät toimivaltuudet vastata nopeasti yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskeviin viraston pyyntöihin, ja ilmoitettava se virastolle;
- c) otettava käyttöön yhteen kootut valvonta- ja tarkastusresurssinsa yhteiskäyttösuunnitelman ja 4 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti;
- d) tarjottava virastolle verkkoyhteys yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemiseksi tarvittaviin tietoihin;
- e) tehtävä viraston kanssa yhteistyötä yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemisessa;

f) varmistettava, että kaikkia yhteisön yhteiskäyttösuunnitelmaan osoitettuja valvonta- ja tarkastusresursseja käytetään yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti.

3. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuussa yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitettujen valvonta- ja tarkastusresurssien johtamisesta ja valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on 12 artiklan nojalla vahvistetun yhteiskäyttösuunnitelman puitteissa.

4. Pääjohtaja voi määritellä 12 artiklan nojalla hyväksytyn yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskevat vaatimukset. Tällaisten vaatimusten on pysyttävä kyseisen suunnitelman rajoissa.

14 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien arviointi

Viraston on arvioitava vuosittain jokaisen yhteiskäyttösuunnitelman tehokkuus ja tutkittava käytettävissä olevien todisteiden perusteella, onko olemassa vaara, että kalastustoimet eivät ole voimassa olevien valvontatoimenpiteiden mukaisia. Arviot on annettava viipymättä tiedoksi Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

15 artikla

Kalastus, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmia

Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi pyytää virastoa koordinoimaan niiden valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä, kun on kyse sellaisesta kalastuksesta tai alueesta, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmaa. Koordinoinnin on tapahduttava asianomaisten jäsenvaltioiden keskenään sopimien valvonta- ja tarkastusperusteiden ja prioriteettien mukaisesti.

16 artikla

Tietoverkko

1. Komissio, virasto ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat käytettävissään olevia tietoja yhteisistä valvonta- ja tarkastustoimista yhteisön ja kansainvälisillä vesillä.

2. Kunkin kansallisen viranomaisen on toteutettava asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti toimenpiteitä varmistukseksi, että sen tämän artiklan nojalla saamat tiedot pysyvät asianmukaisesti salaisina asetuksen (ETY) N:o 2847/93 37 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun täytäntöönpanosta voidaan antaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Mainitut säännöt voivat kattaa erityisesti yhteiskäyttösuunnitelmaluonnosten laatimista ja hyväksymistä koskevat menettelyt.

IV LUKU

SISÄINEN RAKENNE JA TOIMINTA

18 artikla

Oikeudellinen asema ja päätoimipaikka

1. Virasto on yhteisön elin. Se on oikeushenkilö.
2. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
4. Viraston toimipaikka on Vigossa, Espanjassa.

19 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sellaisina kuin ne on vahvistettu asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ sekä Euroopan yhteisöjen toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä. Hallintoneuvosto vahvistaa komission suostumuksella tarvittavat soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
2. Virasto käyttää oman henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka on siirretty nimittävälle viranomaiselle henkilöstösäännöillä ja muuhun henkilöstöön sovellettavilla palvelussuhteen ehdoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30 artiklan soveltamista.
3. Viraston henkilöstö muodostuu virkamiehistä, jotka komissio on tilapäisesti sinne määrännyt tai siirtänyt, ja muista työntekijöistä, jotka virasto ottaa palvelukseensa siten kuin sen tehtävien hoito sitä edellyttää.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EUVL L 124, 27.4.2004, s. 1).

Viraston palveluksessa voi myös olla jäsenvaltioiden sinne tilapäisesti lähettämiä virkamiehiä.

20 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

21 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimusoikeudellinen vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Muuhun kuin sopimukseen perustuvan vastuun osalta viraston on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevissa riita-asioissa.
4. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

22 artikla

Kielet

1. Virastoon sovelletaan säännöksiä, joista on säädetty Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetussa asetuksessa N:o 1 ⁽²⁾.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

23 artikla

Hallintoneuvoston perustaminen ja toimivalta

1. Virastolla on hallintoneuvosto.
2. Hallintoneuvosto:
 - a) nimittää ja erottaa pääjohtajan 30 artiklan mukaisesti;

⁽²⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385/58.

b) hyväksyy vuosittain viimeistään huhtikuun 30 päivänä viraston edellisen vuoden toimintaa koskevan yleiskertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille. Vuosikertomus on julkistettava;

c) vahvistaa vuosittain viimeistään lokakuun 31 päivänä ja komission lausunnon huomioon ottaen viraston seuraavan vuoden työohjelman ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Työohjelmassa esitetään viraston prioriteetit. Siinä annetaan etusija viraston valvonta- ja tarkastusohjelmiin liittyville tehtäville. Se hyväksytään sen rajoittamatta yhteisön vuotuista talousarviomenettelyä. Jos komissio ilmoittaa 30 päivän kuluessa työohjelman hyväksymisestä vastustavansa kyseistä ohjelmaa, hallintoneuvosto tutkii toimintaohjelman uudelleen ja hyväksyy sen mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä kahden kuukauden kuluessa;

d) hyväksyy viraston lopullisen talousarvion ennen varainhoitovuoden alkua ja tarvittaessa muuttaa sitä yhteisön rahoitusosuuden ja viraston muiden tulojen mukaisesti;

e) hoitaa viraston talousarvioon liittyvät 35, 36 ja 38 artiklan mukaiset tehtävänsä;

f) käyttää pääjohtajaan nähden kurinpidollista toimivaltaa;

g) hyväksyy oman työjärjestyksensä, jossa voidaan määrätä hallintoneuvoston alakomiteoiden perustamisesta tarvittaessa;

h) hyväksyy viraston tehtävien suorittamisen kannalta tarvittavat menettelyt.

24 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on edustajat jäsenvaltioista ja kuusi komission edustajaa. Kukin jäsenvaltio voi nimittää yhden jäsenen. Jäsenvaltiot ja komissio nimittävät kullekin jäsenelle varajäsenen, joka edustaa jäsentä tämän poissa ollessa.

2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalta hankitun asiaa koskevan kokemuksen ja asiantuntemuksen perusteella.

3. Kunkin jäsenen toimikausi on viisi vuotta nimityspäivästä. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen.

25 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajan komission edustajien keskuudesta. Hallintoneuvosto valitsee varapuheenjohtajan jäsentensä keskuudesta. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta ja päättyy silloin, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudelleen.

26 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Puheenjohtaja päättää kokouksen esityslistasta ottaen huomioon hallintoneuvoston jäsenten ja viraston pääjohtajan ehdotukset.

2. Pääjohtaja ja neuvottelukunnan nimittämä edustaja osallistuvat kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Hallintoneuvosto pitää sääntömääräisen kokouksen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvostossa edustettuina olevista jäsenvaltioista sitä pyytää.

4. Jos kyseessä on salassa pidettävä asia tai eturistiriita, hallintoneuvosto voi päättää käsitellä tiettyjä esityslistansa kohtia ilman neuvottelukunnan nimittämän edustajan läsnäoloa. Tämän säännöksen soveltamisesta voidaan antaa yksityiskohtaiset säännöt työjärjestyksessä.

5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.

6. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.

7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

27 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänen ehdottomalla enemmistöllä.

2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.

3. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

28 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Hallintoneuvoston jäsenten on tehtävä etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Ilmoitukset on tehtävä vuosittain kirjallisesti tai aina kun kokouksen esityslistalla olevat kohdat voivat aiheuttaa eturistiriidan. Jälkimmäisessä tapauksessa asianomaisella jäsenellä ei ole oikeutta äänestää kyseisistä kohdista.

29 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja. Pääjohtaja ei pyydä eikä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Pääjohtajan on tehtäviään suorittaessaan toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita.

3. Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet ovat seuraavat:

a) hän laatii työohjelmaluonnoksen ja toimittaa sen komissiota ja jäsenvaltioita kuultuaan hallintoneuvostolle. Hän toteuttaa työohjelman täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet

tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muissa sovellettavissa säädöksissä määritellyissä rajoissa;

b) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen organisaation ja toiminnan;

c) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ja tekee päätökset, jotka koskevat viraston II ja III luvusta johtuvia vastuita, valvonta- ja tarkastusresurssien vuokraaminen ja toiminta sekä tietoverkon toiminta mukaan luettuina;

d) hän vastaa komission pyyntöihin ja jäsenvaltioiden 6, 7 ja 15 artiklan nojalla esittämiin avunpyyntöihin;

e) hän organisoi tehokkaan seurantajärjestelmän, jonka avulla viraston työn tuloksia voidaan verrata sen toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin. Pääjohtaja valmistelee tältä pohjalta vuosittain luonnoksen yleiskertomukseksi ja toimittaa sen hallintoneuvostolle. Hän luo tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaiset säännölliset arviointimenettelyt;

f) hän käyttää henkilöstön suhteen 19 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa;

g) hän laatii arvion viraston tuloista ja menoista 35 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 36 artiklan mukaisesti.

4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.

30 artikla

Pääjohtajan nimittäminen ja erottaminen

1. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan yhteisen kalastuspolitiikan ja kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalla saavutettujen ansioiden ja asiakirjoin osoitetun asiaa koskevan kokemuksen perusteella niiden vähintään kahden ehdokkaan joukosta, jotka muodostavat komission valintamenettelyn tuloksena ehdottaman luettelon sen jälkeen, kun virkaa koskeva hakuilmoitus kiinnostuksenilmaisupyynnöineen on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muualla.

2. Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja. Hallintoneuvosto käsittelee erottamista, jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.

3. Hallintoneuvosto tekee 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut päätökset jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää kerran uudelleen toiseksi viisivuotiskaudeksi komission ehdotuksesta ja hallintoneuvoston jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

31 artikla

Neuvottelukunta

1. Neuvottelukunta koostuu asetuksen (EY) N:o 2371/2002 31 artiklassa säädettyjen alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien edustajista siten, että kukin alueellinen neuvoa-antava toimikunta nimittää siihen yhden edustajan. Edustajat voidaan korvata varajäsenillä, jotka nimitetään samaan aikaan kuin jäsenet.

2. Neuvottelukunnan jäsenet eivät voi olla hallintoneuvoston jäseniä. Neuvottelukunta nimittää yhden jäsenistään osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Neuvottelukunta voi pääjohtajan pyynnöstä avustaa pääjohtajaa tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamisessa.

4. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii pääjohtaja. Se kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran vuodessa.

5. Virasto antaa neuvottelukunnalle tarvittavaa logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.

6. Hallintoneuvoston jäsenet voivat osallistua neuvottelukunnan kokouksiin.

32 artikla

Avoimuus ja tiedottaminen

1. Viraston hallussaan pitämiin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.

3. Virasto voi harjoittaa omasta aloitteestaan tiedottamista toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Sen on varmistettava erityisesti, että yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan nopeasti objektiivista, luotettavaa ja helpotajuisia tietoa sen työstä.

4. Hallintoneuvosto päättää 3 kohdan soveltamisen edellyttämistä sisäisistä säännöistä.

5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu oikeusasiemiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne yhteisöjen tuomioistuimessa mainitun sopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

6. Komission ja viraston tämän asetuksen mukaisesti keräämiin tietoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

33 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston jäsenten, pääjohtajan ja viraston henkilöstön jäsenten on perustamissopimuksen 287 artiklan mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin pidettävä salassa sellaiset tiedot, joita koskee salassapitovelvollisuus.

2. Hallintoneuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen salassapitovaatimusten täytäntöön panemista koskevat sisäiset säännöt.

34 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Komissiolla on oikeus saada kaikki viraston keräämät tiedot käyttöönsä. Viraston on toimitettava komissiolle kaikki tiedot ja tietoja koskevat arviot komission pyynnöstä ja komission määrittelemässä muodossa.

2. Jäsenvaltioilla, joita viraston yksittäinen operaatio koskee, on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita virasto kerää tämän operaation yhteydessä niiden edellytysten mukaisesti, jotka voidaan vahvistaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Talousarvio

1. Viraston tulot koostuvat:

a) Euroopan unionin (komission pääluokka) yleiseen talousarvioon otetusta yhteisön rahoitusosuudesta;

- b) viraston jäsenvaltioille 6 artiklan mukaisesti tuottamista palveluista perittävistä maksuista;
- c) julkaisuista, koulutuksesta ja muista viraston tarjoamista palveluista perittävistä maksuista.

2. Viraston menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.

3. Pääjohtaja laatii viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle yhdessä henkilöstötaulukkoa koskevan esityksen kanssa.

4. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvioesityksen perusteella ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.

6. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys ja alustava työohjelma, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

7. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle (jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä').

8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, jotka se katsoo henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta tarpeellisiksi, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ja toimittaa sen budjettivallan käyttäjälle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle tarkoitetut määrät. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

11. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.

12. Kun toinen budjettivallan käyttäjä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa sen hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeesta ilmoittamisesta.

36 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾ 128 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'varainhoitoasetus').

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta varainhoitoasetuksen 129 artiklassa tarkoitetut huomautukset viraston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Pääjohtaja lähettää lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon viimeistään seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivänä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

8. Virastoon perustetaan sisäinen tarkastustehtävä, jota on hoidettava asiaa koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti.

9. Pääjohtaja lähettää tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Hän lähettää tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.

10. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn asianmukaista toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

11. Euroopan parlamentti myöntää ennen kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden huhtikuun 30 päivää neuvoston suosituksesta viraston pääjohtajalle vastuuvapauden kyseisen varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta.

37 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

2. Virasto liittyy Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niihin liittyvissä täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on todettava nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia viraston varoja saavien ja niiden jakamisesta vastaavien toimihenkilöiden luona.

38 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Komission suostumuksen ja tilintarkastustuomioistuimelta asiaa koskevan lausunnon saatuaan hallintoneuvosto vahvistaa viraston varainhoitosäännöt. Ne voivat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 23 päivänä joulukuuta 2002 annetusta komission ase-

tuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽¹⁾ ainoastaan, jos viraston toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on antanut siihen etukäteen suostumuksensa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

39 artikla

Arviointi

1. Hallintoneuvosto teettää viiden vuoden kuluessa viraston toiminnan alkamisesta ja sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkoisen arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Komissio antaa viraston käyttöön kaikki tiedot, jotka virasto katsoo tarpeelliseksi arviointia varten.

2. Arvioinnissa tarkastellaan tämän asetuksen vaikutuksia ja viraston ja sen toimintatapojen hyödyllisyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja tehokkuutta sekä sitä, missä laajuudessa se vaikuttaa korkean tason saavuttamiseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisessa. Hallintoneuvosto laatii yksityiskohtaiset ohjeet komission suostumuksella asianomaisia osapuolia kuultuaan.

3. Arviointi toimitetaan hallintoneuvostolle, joka antaa tämän asetuksen, viraston ja sen toimintatapojen muuttamista koskevia suosituksia komissiolle. Komissio toimittaa sekä arvioinnin tulokset että suositukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja ne julkaistaan.

40 artikla

Viraston toiminnan aloittaminen

Virasto aloittaa toimintansa kahdentoista kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

41 artikla

Muuttaminen

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2847/93 34 c artikla seuraavasti:

34 c artikla

1. Komissio määrittelee 36 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa, mihin kahden tai useamman jäsenvaltion harjoittamiin kalastuksiin sovelletaan erityisiä valvonta- ja tarkastusohjelmia, sekä näitä ohjelmia koskevat edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

Erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa on määriteltävä ne kahden tai useamman jäsenvaltion harjoittamat kalastukset, joita ohjelma ja tällaisiin kalastuksiin sovellettavat edellytykset koskevat.

Erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa on esitettävä ohjelman tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt sekä valvonta- ja tarkastustoimia koskevat viitearvot, yksilöityihin toimenpiteisiin liittyvät tulosodotukset sekä strategia, jolla varmistetaan, että valvonta- ja tarkastustoimet ovat mahdollisimman yhdenmukaisia, tehokkaita ja taloudellisia. Kussakin ohjelmassa on mainittava jäsenvaltiot, joita se koskee.

Erityiset valvonta- ja tarkastusohjelmat voivat kestää enintään kolme vuotta tai elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (*) 5 artiklan nojalla hyväksytyssä elvytysuunnitelmassa taikka saman asetuksen 6 artiklan nojalla hyväksytyssä hoitosuunnitelmassa tätä tarkoitusta varten säädetyn ajan.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on pantava erityiset valvonta- ja tarkastussuunnitelmat täytäntöön yhteisön kalastuksenvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta 26 päivänä huhtikuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 768/2005 (**) vahvistettujen yhteiskäyttösuunnitelmien pohjalta.

2. Komissio valvoo ja arvioi jokaisen erityisen valvonta- ja tarkastussuunnitelman toteutusta ja laatii Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen asetuksen (EY) N:o 2371/2002 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(*) EYVL L 358, 21.12.2002, s. 59.

(**) EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1.

42 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä huhtikuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. BODEN

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 769/2005,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2005,****tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä toukokuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20 päivänä toukokuuta 2005 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	93,8
	204	82,6
	212	97,2
	999	91,2
0707 00 05	052	124,5
	204	51,2
	999	87,9
0709 90 70	052	85,2
	624	50,3
	999	67,8
0805 10 20	052	41,7
	204	37,7
	212	55,7
	220	44,3
	388	50,1
	400	42,8
	528	45,4
	624	58,6
0805 50 10	999	47,0
	388	65,6
	400	69,6
	528	59,4
	624	61,7
0808 10 80	999	64,1
	388	87,9
	400	116,3
	404	78,7
	508	60,8
	512	69,6
	524	57,3
	528	68,5
	720	70,9
	804	94,0
	999	78,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 770/2005,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2005,****Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien
naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾,ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (EY) N:o 1706/98 kumoamisesta 10 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 ⁽²⁾,ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista tai merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja tiettyihin maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavista järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta naudanliha-alalla 19 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2247/2003 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2247/2003 1 artiklassa säädetään mahdollisuudesta antaa tuontitodistuksia Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin oleville naudanliha-alan tuotteille. Tuonti on kuitenkin toteutettava kullekin kolmannelle viejämäärälle säädettyjen määrien rajoissa.
- (2) Määrät, joista lupahakemuksia on jätetty 1 ja 10 päivänä toukokuuta 2005 välisenä aikana, eivät ole asetuksen (EY) N:o 2247/2003 mukaisesti luuttomaksi leikattuna lihana ilmaistuina suuremmat kuin Botswanan, Kenian, Madagaskarin, Swazimaan, Zimbabwe ja Namibian alkuperäistuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi tuontitodistuksia on mahdollista antaa haetuille määrille.
- (3) Olisi vahvistettava määrät, joille tuontitodistuksia voidaan hakea 1 päivästä kesäkuuta 2005 alkaen 52 100 t kokonaismäärän rajoissa.
- (4) On aiheellista mainita, että tämä asetus ei rajoita terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten,

sikojen, lampaiden ja vuohien sekä tuoreen lihan tai li-havalmisteiden tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY ⁽⁴⁾ soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot antavat 21 päivänä toukokuuta 2005 luuttomana lihana ilmaistuja, tietyistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita koskevat tuontitodistukset jäljempänä esitettyjen määrien ja alkuperämaiden mukaisesti:

Yhdistynyt kuningaskunta:

— 30 t Botswanasta peräisin olevia tuotteita,

— 800 t Namibiasta peräisin olevia tuotteita,

Saksa:

— 350 t Botswanasta peräisin olevia tuotteita,

— 425 t Namibiasta peräisin olevia tuotteita.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2247/2003 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää toukokuun 2005 kymmenen ensimmäisen päivän aikana seuraavista luuttoman naudanlihan määristä:

Botswana:	15 606 t,
Kenia:	142 t,
Madagaskar:	7 579 t,
Swazimaa:	3 337 t,
Zimbabwe:	9 100 t,
Namibia:	9 125 t.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä toukokuuta 2005.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1899/2004 (EUVL L 328, 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽³⁾ EUVL L 333, 20.12.2003, s. 37. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1118/2004 (EUVL L 217, 17.6.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 771/2005,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2005,****väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista, Thaimaasta tai Vietnamista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ (jäljempänä 'perusasetus') ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Menettelyn aloittaminen**

- (1) Komissio ilmoitti elokuussa 2004 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ julkaistulla ilmoituksella Filippiineiltä, Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta (jäljempänä 'Kiina'), Malesiasta, Taiwanista, Thaimaasta tai Vietnamista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.
- (2) Menettelyn aloittaminen perustui valitukseen, jonka oli jättänyt pääosaa eli tässä tapauksessa yli 50:tä prosenttia yhteisön ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuotannosta edustavien tuottajien puolesta European Industrial Fasteners Institute (EIFI). Valituksessa esitetty näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi menettelyn aloittamiselle.

2. Asianomaiset osapuolet ja tarkastuskäynnit

- (3) Komissio ilmoitti virallisesti tutkimusten vireillepanosta valituksen tehneille yhteisön tuottajille, niiden järjestölle, muille yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille samoin kuin tavarantoinnittelijoille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille. Asianomaisille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi aloittamisilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (4) Koska Kiinassa ja Taiwanissa toimivien tunnettujen vientiä harjoittavien tuottajien sekä yhteisön tuottajien ja tuojien määrä on suuri, aloittamisilmoituksessa kaavailtiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn käyttöä polkumyynnin ja vahingon määrittämiseksi.
- (5) Jotta kiinalaiset ja vietnamilaiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat halutessaan esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti lomakkeet pyyntöjen esittämistä varten niille vientiä harjoittaville tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kyseisten maiden viranomaisille.
- (6) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille asianomaisille osapuolille ja sai vastauksen viideltä otokseen valitulta yritykseltä Taiwanista, neljältä otokseen valitulta yhteisön tuottajalta, kahdelta otokseen kuulumattomalta yhteisön tuottajalta, kahdelta vientiä harjoittavalta tuottajalta Filippiineiltä, kahdelta Indonesiasta, kahdelta Kiinasta, kahdelta Malesiasta, neljältä Thaimaasta, yhdeltä Vietnamista, neljältä otokseen valitulta tuojalta, yhdeltä yhteisön käyttäjältä ja yhdeltä varhaisen jalostusasteen toimittajalta yhteisöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUVL C 212, 24.8.2004, s. 2.

- (7) Lisäksi saksalainen tuojien ja jakelijoiden yhdistys Fachverband des Schrauben-Großhandels e.V. ilmoitti näkemyksistään kirjallisesti. Mahdollisuus tulla kuulluksi annettiin kaikille osapuolille, jotka olivat sitä määräajan kuluessa pyytäneet ja ilmoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.
- (8) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti tutkimuksia seuraavien yritysten toimitiloissa:

Yhteisön tuottajat

- Bontempi Vibo SpA, Brescia, Italia
- Bulnava Srl, Milano/Suello, Italia
- Inox Viti Snc, Grumello Del Monte, Italia
- Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Saksa.

Vientiä harjoittavat tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset viejämaissa

Kiina

- Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.

Indonesia

- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam.

Malesia

- Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor
- Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang.

Filippiinit

- Rosario Fasteners Corporation, Cavite
- Philshin Works Corporation, Cavite.

Taiwan

- Arrow Fasteners Co. Ltd ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Header Plan Co. Inc., Taipei
- Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan
- Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung
- Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset Tong Jou Enterprise Co. Ltd ja Winlink Fasteners Co., Ltd, Kaohsiung
- Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan.

Thaimaa

- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya
- Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn
- Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn
- Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn.

Etuyhteydessä oleva yhteisön tuoja

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal, Saksa.

- (9) Polkumyynnitutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisen ajan (jäljempänä 'tutkimusajanjakso'). Vahinkoa selvitettiin 1 päivän tammikuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 väliseltä ajalta (jäljempänä 'tarkastelujakso').

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Yleistä

- (10) Ruostumattomasta teräksestä valmistetut kiinnikkeet ja niiden osat (jäljempänä 'teräskiinnikkeet') ovat ruostumattomasta teräksestä valmistettuja pultteja, muttereita ja ruuveja, joita käytetään kahden tai useamman rakenneosan mekaaniseen yhdistämiseen. Ruuvit ovat kiinnikkeitä, joiden varressa on ulkokierre. Niitä voidaan käyttää joko yksinään ilman muita osia puuhun (puuruuvit) tai metallilevyihin (itsekierteittävät ruuvit) kiinnitettäessä tai niistä voidaan mutteriin ja aluslaattoihin yhdistämällä muodostaa pultti. Ruuvien kantaosan muoto (esim. kupu-, kolo-, laaka- tai kuusiokanta), varren pituus ja läpimitta vaihtelee. Varsi voi olla kokonaan tai osittain kierteitetty. Teräskiinnikkeitä käytetään useilla aloilla ja useissa sellaisissa loppusovelluksissa, joissa tuotteelta edellytetään kestävyyttä sekä ilmastollisen että kemiallisen korroosion suhteen ja joissa myös hygienia voi olla oleellinen tekijä; näitä käyttötarkoituksia ovat muun muassa elintarvikkeiden jalostuksessa ja varastoinnissa käytettävät välineet ja laitteet, kemiantehtaot, lääketieteellisten välineiden ja laitteiden valmistus, julkisen valaistuksen laitteet ja laivanrakennus.

2. Tarkasteltavana oleva tuote

- (11) Teräskiinnikkeet eli kahden tai useamman rakenneosan mekaaniseen yhdistämiseen käytettävät pultit, mutterit ja ruuvit esitetään yleensä tullille CN-koodeihin 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 ja 7318 16 30 kuuluvina. Teräskiinnikkeitä on useita eri tyyppisiä, joista kullakin on omat erityiset fyysiset ja tekniset ominaisuutensa ja joiden valmistuksessa käytetyn ruostumattoman teräksen laatu vaihtelee.
- (12) Tutkimuksen kuluessa tuojat ja saksalainen tuojien ja jakelijoiden yhdistys esittivät, että mutterit olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle, koska niitä ei niiden mukaan valmisteta yhteisössä.
- (13) Asiaa selvitettiin. Alustavan tutkimuksen aikana heräsi epäily siitä, voitaisiinko muttereita todella pitää omana tuotteenaan muiden teräskiinnikkeitten joukossa. Tässä yhteydessä on tarkasteltava tarkemmin joitakin seikkoja, kuten sitä, markkinoidaanko pultteja ja muttereita yhdessä järjestelmänä ja missä määrin näin tehdään, samoin kuin sitä, missä määrin näitä järjestelmiä kehitetään yhdessä jne. Lisäselvitystä kaipaa myös se, missä määrin yhteisön tuottajat pystyvät tarjoamaan tällaisia järjestelmiä asiakkailleen. Edellisen perusteella päätettiin, ettei tullille tavallisesti CN-koodiin 7318 16 30 kuuluvina esitettyjä muttereita toistaiseksi oteta mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään.
- (14) Tässä yhteydessä on syytä huomata, että Filippiineiltä peräisin oleva tuonti koostuu käytännössä kokonaan muttereista. Jos mutterit tutkimuksen lopullisessa vaiheessa päätetään jättää pois tarkasteltavan tuotteen määritelmästä, menettely on siksi päätettävä Filippiinien osalta.
- (15) Tuoja ja saksalainen tuojien ja jakelijoiden yhdistys esittivät lisäksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä olisi rajattava koskemaan vain CN-koodeja 7318 15 61 ja 7318 15 70 eli ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kuusiokolollisia ruuveja ja kuusiokannallisia pultteja, koska kaikkien muitten teräskiinnikkeitten valmistus on yhteisössä riittämätöntä. Tutkimuksessa vahvistui kuitenkin, että kyseisiä muita teräskiinniketyyppejä valmistetaan yhteisössä. Näin ollen väitettä ei voitu hyväksyä.
- (16) Kävi selville, että muttereita lukuun ottamatta kaikki tuotetyypit sisältyvät kiinnikkeitten laajaan määritelmään ja että ne ovat fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan, peruskäyttötavoiltaan ja jakelukanaviltaan samanlaisia.

- (17) Niinpä voidaan katsoa alustavasti, että muttereita lukuun ottamatta kaikki erityyppiset teräskiinnikkeet, jotka tavallisesti esitetään tullille CN-koodeihin 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 ja 7318 15 70 kuuluvina ja jotka ovat peräisin Indonesiasta, Kiinasta, Malesiasta, Taiwanista, Thaimaasta tai Vietnamista, muodostavat tämän tutkimuksen tarkoituksia varten yhden ja saman tuotteen ('tarkasteltavana oleva tuote').

3. Samankaltainen tuote

- (18) Komissio totesi, että kaikki Indonesian, Kiinan, Malesian, Taiwanin, Thaimaan ja Vietnamin kotimarkkinoilla tuotetut ja myydyt teräskiinnikkeet ja asianomaisista maista yhteisöön viedyt teräskiinnikkeet sekä yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät teräskiinnikkeet ovat fyysisiltä, kemiallisilta ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tämän vuoksi niitä olisi alustavasti pidettävä perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

C. OTANTA

1. Kiinalaisia ja taiwanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (19) Koska Kiinassa ja Taiwanissa oli runsaasti vientiä harjoittavia tuottajia, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä.
- (20) Jotta komissio voisi päättää näytteenoton tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa menettelyn aloittamisesta ja toimitamaan perustiedot viennistään, kotimarkkinamyynnistään ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvistä toimistaan sekä kaikkien niihin etuyhteydessä olevien, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa ja/tai myyntiä harjoittavien yritysten nimet ja tiedot näiden toiminnasta. Lisäksi kuultiin Kiinan ja Taiwanin viranomaisia.

1.1 Yhteistyöhalukkaiden vientiä harjoittavien tuottajien alustava valinta

- (21) Ainoastaan kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoittautui ja toimitti pyydetty tiedot perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa asetetun kolmen viikon ajanjakson kuluessa. Näissä oloissa komissio päätti, ettei kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista tarvitse tehdä otosta.
- (22) Neljäkymmentäyhdeksän taiwanilaista yritystä ilmoittautui ja toimitti pyydetty tiedot perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa asetetun määräajan kuluessa. Tutkimusajanjakson aikana tapahtuneesta viennistä yhteisöön ilmoitti kuitenkin vain 37 vientiä harjoittavaa tuottajaa. Vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjakson aikana yhteisöön ja ilmaisivat halunsa kuulua otokseen, pidettiin aluksi yhteistyössä toimivina yrityksinä, ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa. Muista kahdestatoista yrityksestä yksitoista oli joko kauppiaita tai sellaisia vientiä harjoittavia yrityksiä, jotka eivät tutkimusajanjakson aikana harjoittaneet vientiä yhteisöön. Näitä yrityksiä ei siksi voida ottaa lukuun polkumyyntilaskelmissa. Mainittakoon vielä, että näistä 12 yrityksestä yksi oli yksinomaan muttereihin keskittyvää vientiä harjoittava tuottaja, jota alustavat toimenpiteet eivät siis koske.
- (23) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat edustivat noin 78:aa prosenttia tarkasteltavan tuotteen kokonaisviennistä Taiwanista yhteisöön.
- (24) Vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät ilmoittautuneet edellä mainitussa määräajassa, katsottiin kieltäytyneen tekemästä yhteistyötä tutkimuksessa.

1.2 Otoksen valinta

- (25) Otoks perustui perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti viennin sellaiseen suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Tällä perusteella valittiin otokseen viisi taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa. Valittujen yritysten osuus Taiwanin viennistä yhteisöön oli noin 47 prosenttia ja osuus kotimarkkinamyynnistä noin 57 prosenttia. Taiwanin viranomaisia kuultiin perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eivätkä ne vastustaneet asiaa.

- (26) Yhteistyössä toimineille 32:lle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joita ei sisällytetty lopulliseen otokseen, ilmoitettiin Taiwanin viranomaisten kautta, että niiden viennissä mahdollisesti käyttöön otettava polkumyöntitulli laskettaisiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti.
- (27) Kaikille viidelle otokseen valitulle yritykselle lähetettiin kyselylomake, ja kaikilta saatiin vastaus annettussa määräajassa.

1.3 Yksilöllinen tarkastelu

- (28) Kaksi otokseen kuulumatonta taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa on pyytänyt, että niille määritetään yksilöllinen polkumyöntimarginaali ja tulli perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ottaen huomioon menettelyssä osallisina olevien maiden ja osapuolten suuren määrän ja aikaan liittyvät rajoitukset komissio päätti, ettei taiwanilaisille vientiä harjoittaville tuottajille voida myöntää yksilöllistä tarkastelua, koska se olisi suhteettoman työlästä ja estäisi tutkimuksen saattamisen loppuun kohtuujassa. Lisäksi on syytä huomata, että toinen yksilöllistä tarkastelua pyytäneistä vientiä harjoittavista tuottajista valmisti pelkästään muttereita, jotka edellä todetun mukaisesti on alustavasti jätetty tämän menettelyn ulkopuolelle.

2. Yhteisön tuottajien otanta

- (29) Yhteisön tuottajien suuren määrän vuoksi esitettiin menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä. Komissio pyysi tämän vuoksi yhteisön tuottajia toimittamaan tietoja samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä.
- (30) Kahdeksan yhteisön tuottajaa ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio valitsi otokseen kahdesta jäsenvaltiosta neljä yritystä (kolme Italiasta ja yhden Saksasta), jotka edustivat suurinta yhteisön tuotannon edustavaa määrää (noin 50 prosenttia), joka pystyttiin kohtuullisesti tutkimaan käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuultiin yhteisön tuottajien yhdistystä, joka ei vastustanut asiaa. Muita neljää tuottajaa, jotka toimivat Belgiassa, Italiassa, Saksassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, pyydettiin lisäksi toimittamaan tietyt yleiset tiedot vahingon analysoimista varten. Kaikki otokseen valitut yhteisön tuottajat ja kaksi muuta yhteisön tuottajaa tekivät yhteistyötä ja lähettivät vastaukset kyselylomakkeeseen määräajassa. Toinen otokseen kuulumattomista yhteistyössä toimineista yrityksistä valmisti kuitenkin pelkästään tiettyjä erikoismuttereita, jotka on alustavasti jätetty tutkimuksen ulkopuolelle, minkä vuoksi kyseistä yritystä ei alustavissa tutkimuksissa tarkasteltu enempää.

3. Tuojaotanta

- (31) Yhteisön tuojien suuren määrän vuoksi esitettiin menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä. Komissio pyysi tämän vuoksi tuojia toimittamaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia ja myyntiä koskevia tietoja.
- (32) Saamiensa tietojen perusteella komissio valitsi otokseen viisi tuojaa neljästä jäsenvaltiosta: yhden Italiasta, yhden Ruotsista, kaksi Saksasta ja yhden Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Asiassa kuultiin kahta tunnettua tuojayhdistystä. Tuojaat edustivat yhteisön tuojien suurinta edustavaa myyntiä (noin 37 prosenttia), joka pystyttiin kohtuullisesti tutkimaan käytettävissä olevassa ajassa. Neljä tuojaa teki yhteistyötä ja lähetti vastauksen kyselylomakkeeseen. Ruotsalainen tuoja ei jatkanut yhteistyötä, ja vain kaksi tuojaa antoi vastauksessaan kaikki pyydyt tiedot.

D. POLKUMYYNTI**1. Markkinatalouskohtelu**

- (33) Kiinasta tai Vietnamista peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti normaaliarvo mainitun artiklan 1–6 kohdan mukaisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, joiden on todettu täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa esitetyt vaatimukset, eli jos osoitetaan, että samankaltaisen tuotteen valmistus ja myynti on tapahtunut markkinatalousolosuhteissa. Kyseiset vaatimukset ovat lyhyesti seuraavat:
- 1) Liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan.
 - 2) Kirjanpito tarkastetaan riippumattomasti ja kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IAS) mukaisesti, ja sitä sovelletaan kaikkeen toimintaan.
 - 3) Aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä juontuvia merkittäviä vääristymiä ei ole.
 - 4) Konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat oikeusvarmuuden ja vakauden.
 - 5) Valuuttakurssien muuntaminen tapahtuu markkinahintaan.
- (34) Kaksi kiinalaista tuottajaa ja yksi vietnamilainen tuottaja haki perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja toimitti vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetut markkinatalouskohtelun vaatimiseen tarkoitetut lomakkeet täytettyinä annetun määräjän kuluessa.
- (35) Yksi kiinalainen tuottaja oli vastikään aloittanut toimintansa, eikä sillä ollut tarkastettua tai muunlaista rahoituskirjanpitoa. Komissio katsoi, että kyseisen kirjanpidon puuttuessa ei voida selvittää vaatimusten 2 ja 3 täyttymistä. Sen vuoksi todettiin, ettei kyseinen yritys täyttänyt markkinatalouskohtelun saamisen vaatimuksia. Asiasta ilmoitettiin kyseiselle yritykselle, joka ei esittänyt vastaväitteitä.
- (36) Toisen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta komissio hankki kaikki tarpeellisina pidetyt tiedot ja tarkasti kaikki markkinatalouskohtelupyynnössä toimitetut tiedot kyseisen yrityksen tiloissa.
- (37) Tarkastuksessa todettiin, ettei yrityksellä ollut yhtä ainoaa kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti laadittua ja tarkastettua peruskirjanpitoa. Vaikka tilit oli tarkastutettu riippumattomilla ulkopuolisilla tarkastajilla, todettiin lukuisia ongelmia ja epätasällisyyksiä. Tutkimuksen eri vaiheissa yritys toimitti tileistään erilaisia versioita, joissa kaikissa oli merkittäviä virheitä, kuten toisiaan vastaamattomat perättäisten tilivuosien alku- ja loppusaldot (IAS 1) tai väitetyt tilinpäätöksen laatimisperiaatteiden muutokset, joiden tueksi ei kirjanpidossa ollut esitetty minkäänlaisia tietoja (IAS 8). On osoittautunut mahdolliseksi täsmäyttää myynnin liikevaihdon kaltaisia merkittäviä lukuja yhtiön muun kirjanpidon kanssa. Lisäksi yhtiö ilmoitti huomattavista voitoista samalla kun se todellisuudessa näkyi tekevän huomattavaa tappiota, eikä esitetyissä tileissä ollut asianmukaisia konsolidoituja liikevaihtolukuja, jotka olisivat kattaneet yrityksen koko toiminnan. Tilintarkastuskertomuksissa valettiin edellä kuvatuista ongelmista täysin.
- Edellisen perusteella oli selvää, ettei vaatimus 2 täyttynyt. Tämän johdosta pääteltiin, ettei yritys täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettuja vaatimuksia.
- (38) Vietnamilaisen tuottajan osalta komissio hankki kaikki tarpeellisiksi katsotut tiedot.

- (50) Maan vuokraamisesta yritys väitti, että toimintaan Vietnamissa sovellettava menettely ei ole markkinatalousperiaatteitten vastainen ja että kaikki maanvuokrapolitiikkaan liittyvät erityissäännökset olivat pelkästään kannustimia, joilla Vietnam houkuttelee ulkomaisia investointeja. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan itse vuokra oli eräänlaista "veroa" ja yritys olisi ostanut maan toiselta yritykseltä, "alkuperäiseltä maanomistajalta".
- (51) Maaomaisuudelle ei Vietnamissa ole vapaita markkinoita. Kyseisen yrityksen toimittaman valtionhallinnon kiertokirjeen mukaan maan hinnan määrittää valtio. Mitä sitten tulee väitteeseen, jonka mukaan maa on ostettu "alkuperäiseltä maanomistajalta", käytetty termi on sikäli harhaanjohtava, ettei Vietnamissa ole yksityistä maaomaisuutta. Yritys viittasi itse asiassa korvaukseen, joka maan käyttöoikeudesta maksetaan edelliselle vuokralaiselle ja jonka määrittää yksipuolisesti valtio. Mitään tukea ei lisäksi toimitettu väitteelle, jonka mukaan maanvuokra olisi eräänlainen "vero". Yritys on joka tapauksessa joidenkin vuosien ajaksi vapautettu maanvuokran maksamisesta, kuten edellä johdanto-osan 39 kappaleessa todetaan.
- (52) Vaatimukseen 2 liittyvästi yritys väitti, että tilintarkastajat olivat todenneet yrityksen julkaisseen vuoden 2002 tilinpäätöstietonsa IAS-standardeissa määrättyä myöhemmin mutta että tämän sääntöjenvastaisuuden jättämiseen huomiotta oli saatu lupa valtiovarainministeriöltä.
- (53) Väitettä ei vahvistettu tilintarkastuskertomuksessa. Sen sijaan tilintarkastajat totesivat, että tarkastus suoritettiin IAS-standardien mukaisesti, eikä millään tilitietoihin tehdyllä varauksella tai selittävällä huomautuksella ollut perusteltu sitä, miksi yritys oli poikennut selvästi määritellyistä IAS-käytännöistä. Sitä paitsi se, että valtiovarainministeriön kirjeellä väitetään voitavan muuttaa tai höllentää selvästi laissa määriteltyä menettelyä, on osoitus siitä, ettei IAS-standardeja käytännössä sovellettu asianmukaisesti.
- (54) Edellisen perusteella katsottiin, etteivät vaatimukset 1 ja 2 täyttyneet, minkä vuoksi markkinatalouskohtelua ei pitäisi myöntää.

2. Yksilöllinen kohtelu

- (55) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan vahvistetaan tarvittaessa koko maata koskeva tulli kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluville maille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yritykset voivat osoittaa, että ne täyttävät kaikki perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetut vaatimukset.
- (56) Molemmat kiinalaiset yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, jotka pysyivät markkinatalouskohtelua, olivat myös pyytäneet yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, ettei niille myönnetä markkinatalouskohtelua.
- (57) Käytettävissä olevien tietojen perusteella voitiin todeta, että nämä kaksi yritystä täyttivät kaikki perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetut yksilöllisen kohtelun vaatimukset.
- (58) Tällä perusteella katsottiin, että seuraaville kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille olisi myönnettävä yksilöllinen kohtelu:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang.
- (59) Myös vietnamilainen vientiä harjoittava tuottaja, joka pyysi markkinatalouskohtelua, pyysi yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, ettei markkinatalouskohtelua myönnetä.

- (60) Käytettävissä olevien tietojen perusteella voitiin todeta, ettei tämä yritys täyttänyt kaikkia perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistettuja yksilöllisen kohtelun vaatimuksia.

Yrityksen osalta todettiin – kuten edellä esitetyssä markkinatalouskohtelua koskevassa analyysissä – ettei yritys voinut vapaasti päättää vientimäärästään vaan että valtio oli määritellyt ne yrityksen toimiluvassa. Sen vuoksi todettiin, ettei kyseinen yritys täyttänyt yksilöllisen kohtelun saamisen vaatimuksia.

- (61) Kaksi muutakin vietnamilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi yksilöllistä kohtelua määräajassa. Toinen niistä kuitenkin toimitti kyselylomakkeeseen puutteellisen vastauksen ja toinen jätti vastamatta siihen kokonaan.

Kyseiset kaksi yritystä eivät toimittaneet pyydettyjä tietoja eivätkä muita selityksiä. Niinpä komissio katsoi, etteivät yritykset olleet osoittaneet täyttävänsä yksilöllisen kohtelun myöntämisvaatimuksia.

3. Normaaliarvo

3.1 Vertailumaa

- (62) Kun kyse on siirtymätalousmaista, on niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti määritettävä normaaliarvo vertailumaassa sovellettavan hinnan tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.
- (63) Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ehdotettiin Intiaa vertailumaaksi normaaliarvon määrittämiseen Kiinalle ja Vietnamille. Komissio pyysi kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä.

Useat asianomaiset osapuolet esittivät näkemyksiä, joissa ehdotettiin vertailumaaksi Taiwania, Thaimaata, Korean tasavaltaa tai Italiaa. Komissio otti yhteyttä tunnettuihin yrityksiin Intiassa, jota alun perin kaavailtiin sopivaksi vertailumaaksi. Intialaisilta tuottajilta ei kuitenkaan saatu vastauksia kyselylomakkeeseen eikä asian kannalta merkityksellisiä kommentteja. Korean tasavaltaa tai Italiaa ehdottaneet eivät toimittaneet tarkempia tietoja. Kyseisiä maita ei siksi enää tarkasteltu mahdollisina vaihtoehtoisina vertailumaina.

Thaimaasta todettakoon, että tutkimuksen aikana kävi yhteistyössä toimineitten tuottajien toimittamista tiedoista selväksi, ettei tavanomaiseen kaupankäyntiin kuulunut Thaimaassa kotimarkkinamyyntiä, joten maata ei voitu harkita vertailumaaksi.

Taiwan puolestaan kuuluu tarkasteltavana olevan tuotteen suurimpiin valmistajiin maailmassa, ja maassa havaittiin olevan edustavat kotimarkkinat, joilla tuotevalikoiman laajuus ja tavarantoimittajien suuri määrä varmistavat riittävän tasaisen kilpailun. Tutkimuksissa selvitettiin, että neljän taiwanilaisen otokseen kuuluneen ja yhteistyössä toimineen, vientiä harjoittavan tuottajan osuus kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä on merkittävä.

- (64) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Taiwan sopii perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi vertailumaaksi.

3.2 Normaaliarvon määrittämiseen käytetyt menetelmät

3.2.1 Yleinen edustavuus

- (65) Komissio tutki ensin perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kussakin viejämaassa, oliko kukin vientiä harjoittava tuottaja myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta edustavassa määrin riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla eli oliko kyseisen myynnin kokonaismäärä vähintään viisi prosenttia vastaavasta yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä.

3.2.2 Tuotetyyppien vertailtavuus

- (66) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoitten kokonaismyynniltään edustavien yritysten kotimarkkinoillaan myymät tuotetyypit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät tyypit tai suoraan verrattavissa niihin. Kriteereinä käytettiin CN-koodia, käytetyn raaka-aineen tyyppiä, DIN-numeroa (eli koodinumeroa, joka tuotteella on DIN-nimikkeistössä) sekä läpimittaa ja pituutta millimetreinä.

3.2.3 Tuotetyyppikohtainen edustavuus

- (67) Tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön vietäväksi myydyin vastaavan tuotetyypin kokonaismäärästä.

3.2.4 Tavanomaisen kaupankäynnin määrittäminen

- (68) Seuraavaksi komissio tutki kunkin viejamaan osalta, voitiinko kunkin yrityksen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (69) Tätä varten määritettiin, kuinka suuri osuus kunkin vietyjä tuotetyyppejä vastaavan tyypin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjaksona kannattamatonta.
- a) Jos yli 80 prosenttia tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla ja jos sen myyntihintojen painotettu keskiarvo oli vähintään sama kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, kyseisen tuotetyypin normaaliarvo määritettiin sen kaikessa kotimarkkinamyynnissä veloitetujen hintojen painotettuna keskiarvona.
- b) Jos vähintään 10 mutta enintään 80 prosenttia tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, sen normaaliarvo määritettiin vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla tapahtuneessa kotimarkkinamyynnissä veloitetujen hintojen painotettuna keskiarvona.
- c) Jos alle 10 prosenttia tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, sitä ei katsottu myytävän tavanomaisessa kaupankäynnissä, mistä syystä sen normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti.

3.2.5 Tosiasialliseen kotimarkkinahintaan perustuva normaaliarvo

- (70) Määriteltäessä normaaliarvoa tutkittujen yritysten yhteisöön vietäväksi myymille tuotetyypeille, joiden osalta täyttyivät 3.2.3 kohdassa ja 3.2.4 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut vaatimukset, käytettiin perustana perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti niitä todellisia hintoja, jotka riippumattomat asiakkaat tutkimusajanjaksona maksoivat tai jotka tulivat heidän maksettavakseen tarkastelamaan kotimarkkinoilla.

3.2.6 Laskennalliseen arvoon perustuva normaaliarvo

- (71) Normaaliarvo oli määritettävä laskennallisen arvon perusteella niille tuotetyypeille, jotka kuuluivat 3.2.4 kohdan c alakohdan piiriin tai joita vientiä harjoittava tuottaja ei myynyt tarkastelumaiden kotimarkkinoilla edustavaa määrää, kuten edellä 3.2.3 kohdassa todetaan.

Normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti lisäämällä yhteistyössä toimineitten vientiä harjoittavien tuottajien keskimääriin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksona niiden samankaltaisen tuotteen myyntiin kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä painotettu keskimääräinen voitto tutkimusajanjaksona. Ilmoitettuja tuotantokustannuksia ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia oikaistiin tarvittaessa, ennen kuin niitä käytettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin määrittämiseen ja normaaliarvojen muodostamiseen.

Ellei tarkastelumaassa ollut vientiä harjoittavia tuottajia, jotka olisivat tarkasteluajanjaksona myyneet samankaltaista tuotetta tai samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita maan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo määritettiin laskennallisesti käyttäen perustana asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuotantokustannuksia – tarvittaessa oikaistuin. Alustavasti katsottiin asianmukaiseksi, että kyseisiin tuotantokustannuksiin lisätään perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan perusteella neljän taiwanilaisen yhteistyössä toimineen, otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnissä tarkasteluajanjaksona.

3.2.7 Siirtymätaloudet

- (72) Kiinalle ja Vietnamille vahvistettiin normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti käyttäen perustana vertailumaan tuottajilta saatuja todennettuja tietoja eli Taiwanin kotimarkkinoilla vastaavista tuotetyypeistä todetusti tavanomaisessa kaupankäynnissä maksettuja tai maksettavia hintoja taikka laskennallisesti määriteltäviä normaaliarvoja, ellei vastaavia tuotetyyppejä myyty kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä.

Näin ollen normaaliarvoksi vahvistettiin neljän tutkimuksessa yhteistyössä toimineen, otokseen valitun taiwanilaisen tuottajan etuyhteydettömiltä asiakkailtaan kotimarkkinoilla veloittamien hintojen painotettu keskiarvo tai tuotetyyppikohtainen laskennallinen arvo.

3.3 Normaaliarvon määrittäminen

a) Kiinan kansantasavalta

- (73) Koska markkinatalousmenettelyä ei myönnetty, Kiinalle määritettiin normaaliarvo 72 kappaleessa esitetyllä tavalla.

b) Indonesia

- (74) Ainutta indonesialaista yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevassa selvityksessä todettiin, ettei se myynyt samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla. Näin ollen oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo 71 kappaleessa esitetyn mukaisesti.
- (75) Eräs toinenkin indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja oli alun perin vastannut komission lähettämään kyselylomakkeeseen, mutta koska se myöhemmin lopetti liiketoimintansa, kyselylomakkeeseen annettuja vastauksia ei voitu todentaa. Siksi todettiin, ettei kyseinen yritys enää tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa. Yritykselle ja Indonesian viranomaisille ilmoitettiin asiasta, eivätkä ne kommentoineet sitä.

c) Malesia

- (76) Tarkasteltaessa kahta yhteistyössä toiminutta malesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka toimivat vapaakauppa-alueilla, todettiin, että kotimarkkinamyynninä ilmoitettu samankaltaisen tuotteen myynti suuntautui lähinnä vapaakauppa-alueille tai tullivarastoihin eli että kyse oli myynnistä toisten riippumattomien osapuolten harjoittamaa vientiä varten.

Tämän perusteella pääteltiin, ettei näillä vientiä harjoittavilla tuottajilla ollut tutkimusajanjaksona edustavaa kotimarkkinamyyntiä, joten oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo 71 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

d) T a i w a n

- (77) Neljälle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettiin normaaliarvo 65–71 kappaleessa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.
- (78) Tutkimuksen aikana kävi ilmi, että näistä neljästä yhteistyössä toimineesta vientiä harjoittaneesta tuottajasta kahdella oli etuyhteys. Kyseiset yritykset myivät samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla sekä etuyhteydessä olevan myyjäyrittäjän kautta että suoraan etuyhteydettömille asiakkaille. Jos tuotetyyppejä myydään etuyhteydessä olevalle myyjäyrittäjälle, myynnin voidaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti katsoa tapahtuvan tavanomaisen kaupankäynnin ulkopuolella. Sen vuoksi ja normaaliarvon määrittämiseksi kyseistä kahta yritystä pyydettiin hyvissä ajoin ennen paikan päällä tehtävää tarkastusta toimittamaan tiedot hinnoista, jotka etuyhteydessä oleva jälleenmyyntiyritys perii ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta. Paikan päällä havaittiin, etteivät nämä kaksi yhteistyössä toiminutta tuottajaa pystyneet toimittamaan pyydettyjä tietoja. Jälleenmyyjäyritys osti tarkasteltavana olevaa tuotetta eri lähteistä, joihin myös kyseiset kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa kuuluivat, ja myi sitä loppukäyttäjille, vähittäismyyjille ja jakelijoille. Jälleenmyyjäyritys ei kuitenkaan kyennyt osoittamaan tilinpitonsa avulla, mitkä tuotteet oli ostettu kyseisiltä kahdelta yhteistyössä toimineelta tuottajalta, eikä se näin ollen pystynyt ilmoittamaan tuotteista riippumattomilta asiakkailta perittävää jälleenmyyntihintaa.

Edellisen perusteella komissio päättää alustavasti, että etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittama tarkasteltavan tuotteen kotimarkkinamyynti olisi jätettävä huomiotta normaaliarvoa määritettäessä, koska kotimarkkinamyynnin jäljelle jäävää osaa voitiin edelleen pitää edustavana.

- (79) Viidettä otokseen valittua taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevassa selvityksessä todettiin, ettei samankaltaista tuotetta myyty kotimarkkinoilla. Siksi määritettiin normaaliarvo 71 kappaleessa esitetyllä tavalla. Toimitettuja tietoja tarkasteltaessa havaittiin kuitenkin vakavia epätasällisyyksiä. Yritys ei ensinnäkään luokitellut tarkasteltavana olevan tuotteen eri tyyppejä komission antamien selkeiden ohjeiden mukaisesti, minkä vuoksi huomattavan monien tuotetyyppien kohdalla kävi mahdottomaksi tehdä vertailuja muiden taiwanilaisten tuottajien kotimarkkinamyyntiin. Paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa ei puolestaan voitu täsmäyttää kyselylomakkeessa ilmoitettuja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksia kyselylomakkeen voitot ja tappiot -taulukossa tai yrityksen kirjanpidossa ilmoitettuihin myyntien tuotteitten kustannuksiin. Lisäksi ei pystytty osoittamaan yhteyttä tuotetyyppikohtaisten raaka-aineostojen ja ilmoitettujen tuotantokustannusten välillä. Yritys toimitti tarkastuskäynnin jälkeen uudet tiedot tuotantokustannuksista, mutta todennetuista tiedoista ei ollut niidenkään tueksi.

Edellä esitetyn vuoksi ja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti yritykselle ilmoitettiin, että tiettyjä tietoja ei voitu käyttää polkumyntilaskelmissa ja että alustavat päätelmät tehtäisiin osittain käytettävissä olevien tosiseikkojen perusteella. Siksi komissio käytti laskennallisen normaaliarvon määrittämisessä oikaistuja tuotantokustannuksia niiden vietyjen tuotetyyppien osalta, jotka voitiin selvästi yksilöidä käytettävissä olevien erittelyjen pohjalta. Tuotantokustannuksiin lisättiin muiden neljän taiwanilaisen yhteistyössä toimineen, vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyyntiin liittyvien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton painotettu keskiarvo.

e) T h a i m a a

- (80) Neljää thaimaalaista yhteistyössä toiminutta, vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevissa selvityksissä todettiin, etteivät ne harjoittaneet edustavaa samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä osana tavanomaista kaupankäyntiä. Näin ollen oli määritettävä laskennallinen normaaliarvo 71 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

f) *Vietnam*

- (81) Koska yhdellekään vietnamilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei myönnetty markkinatalouskohtelua, Vietnamille määritettiin normaaliarvo 72 kappaleessa esitetyllä tavalla.

4. **Vientihinta**a) *Kiinan kansantasavalta*

- (82) Kahden yksilöllisen kohtelun saaneen, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vienti oli tapahtunut suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Vientihinnat määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

b) *Indonesia*

- (83) Ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vienti oli tapahtunut suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Vientihinta määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

c) *Malesia*

- (84) Yhdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle, jonka vienti yhteisöön tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille, määritettiin vientihinta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

- (85) Toinen malesialainen vientiä harjoittava tuottaja vei tuotetta yhteisöön riippumattomille asiakkaille ja yhdelle etuyhteydessä olevalle osapuolelle. Ensin mainitulle viennille määritettiin vientihinta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella. Etuyhteydessä olevalle osapuolelle suunnatun viennin osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Luotettavan vientihinnan laskemiseksi tehtiin oikaisuja, jotta otettaisiin huomioon kaikki tuonnin ja jälleenmyynnin väliset kustannukset, myös verot ja tullit, ja riippumattomien yhteistyössä toimivien maahantuojien tavallisesti saama voitto.

d) *Taiwan*

- (86) Vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta yhteisöön joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai Taiwanissa sijaitsevien kauppayhtiöiden välityksellä.

- (87) Kun tuotetta vietiin suoraan yhteisössä toimiville riippumattomille asiakkaille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

- (88) Kun vienti yhteisöön tapahtui kauppayhtiöitten välityksellä, vientihinnan perusteena käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti hintoja, joilla asianomaiset tuottajat myivät tuotetta kauppayhtiöille vientiä varten.

- (89) Yksi vientiä harjoittava tuottaja, joka sekin möi tuotetta taiwanilaisten kauppayhtiöiden kautta, ei kyennyt esittämään aineistoa, joka selvittäisi sen kauppayhtiöiden kautta myymien tuotteitten määränpäättä. Kyseinen myynti jätettiin sen vuoksi huomiotta, ja vientihinnan perustana käytettiin pelkästään vientiä, joka tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä.

e) *Thaimaa*

- (90) Yhteistyössä toimineiden neljän vientiä harjoittavan tuottajan vienti oli tapahtunut suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Vientihinta määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

f) *Vietnam*

- (91) Kuten edellä yksilöllistä kohtelua koskevassa analyysissä todettiin, yhteistyössä toimi vain yksi vietnamilainen yritys, jolle ei kuitenkaan myönnetty yksilöllistä kohtelua. Kyseinen yritys toimi lisäksi alihankkijana taiwanilaiselle etuyhteydessä olevalle yritykselle, joka teki yhteistyötä tutkimuksessa. Taiwanilainen yritys omisti raaka-aineet ja hoiti kaikki vientimyyntiin liittyvät tehtävät. Se ei kuitenkaan kyennyt tilinpitonsa avulla osoittamaan, että vietnamilaisen alihankkijan kyselylomakevastauksessa ilmoitetut, riippumattomille asiakkaille suuntautuvaa vientiä koskevat hinnat koskisivat Vietnamin valmistettuja, yhteisöön vietyjä tuotteita. Näitä hintoja ei siksi voitu käyttää Vietnamin yhteisöön tapahtuvaa vientiä koskevana vientihintoina. Yritykselle annettiin tieto tästä päätöksestä. Koska muitakaan lähteitä ei ollut käytettävissä, vientihinnat määritettiin alustavasti kaikkia vientiä harjoittavia tuottajia koskevien Eurostatin tuontitilastojen perusteella.

5. **Vertailu**

- (92) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (93) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä hintoihin ja hintojen vertailukelpoisuuteen liittyviä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Kaikille tutkituille vientiä harjoittaville tuottajille on myönnetty oikaisut kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus-, luotto-, vakuus- ja takauskustannusten sekä palkkioiden erojen mukaisesti aina, kun se katsottiin perustelluksi.

6. **Polkumyyntimarginaalit**6.1 *Yleiset menetelmät*

- (94) Polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotetyypikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja edellä kuvatun mukaisesti määritettyä vientihinnan painotettua keskiarvoa.
- (95) Niiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka ilmoittautuivat perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti mutta joita ei tarkasteltu yksilöllisesti, polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.
- (96) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselyyn eivätkä muuten ilmoittautuneet, polkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (97) Polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi yhteistyöhön osallistumattomille vientiä harjoittaville tuottajille määritettiin ensin osallistumattomuuden taso. Sitä varten verrattiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittaman yhteisöön suuntautuneen viennin määrää Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin.
- (98) Mikäli osallistumattomuusaste oli suuri eli yli 20 prosenttia, katsottiin aiheelliseksi määrittää yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali korkeammaksi kuin korkein yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritetty polkumyyntimarginaali. On nimittäin syytä olettaa, että yhteistyöstä kieltäytymisen yleisyys on seurausta siitä, että asianomaisen maan yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien harjoittama polkumyynti on yleensä laajempaa kuin minkään yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti. Tällaisissa tapauksissa tarkasteltiin niitä yhteistyössä toimineita vientiä harjoittavia tuottajia, joille määritetty polkumyyntimarginaali oli korkein, ja määritettiin polkumyyntimarginaali tasolle, joka vastaa näiden tuottajien myydyimpien edustavien tuotetyyppien polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa.
- (99) Jos yhteistyö oli laajaa, katsottiin sopivaksi vahvistaa yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali korkeimman kyseisen maan yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn polkumyyntimarginaalin tasolle, koska ei ollut mitään syytä uskoa, että minkään yhteistyöhön osallistumattoman vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti olisi ollut sitä vähäisempää.

- (100) Komission vakiintuneena käytäntönä on polkumyynnimarginaalia määrittettäessä ollut pitää etu yhteydessä olevia tai samaan ryhmittymään kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä yksikkönä, jolle määritetään yksi ainoa polkumyynnimarginaali. Tämä johtuu etenkin siitä, että yksilöllisten polkumyynnimarginaalien määrittäminen voisi rohkaista yrityksiä kiertämään polkumyynninvastaisia toimenpiteitä ja siten tehdä niistä tehottomia, koska keskenään etu yhteydessä olevilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi mahdollisuus ohjata yhteisöön suuntautuva vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen polkumyynnimarginaali on alhaisin.

Tämän käytännön mukaisesti kohdeltiin Taiwanissa toimivia kahta samaan ryhmittymään kuuluvaa, keskenään etu yhteydessä olevaa vientiä harjoittavaa tuottajaa yhtenä ja samana yksikkönä, jolle vahvistettiin yksi ja sama polkumyynnimarginaali. Näille vientiä harjoittaville tuottajille päätettiin ensiksi laskea yrityskohtainen polkumyynnimarginaali ja määrittää sitten näiden polkumyynnimarginaalien painotettu keskiarvo, joka annettiin koko ryhmittymälle.

6.2 Polkumyynnimarginaalit

a) Kiinan kansantasavalta

- (101) Kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista merkittävä osa (noin 85 %) kieltäytyi yhteistyöstä.
- (102) Väliaikaiset polkumyynnimarginaalit ovat prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City 21,5 %
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang 12,2 %
 - Kaikki muut yritykset 27,4 %.

b) Indonesia

- (103) Indonesialaisista vientiä harjoittavista tuottajista merkittävä osa (noin 60 %) kieltäytyi yhteistyöstä. Väliaikaiset polkumyynnimarginaalit ovat prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:
- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam 9,8 %
 - Kaikki muut yritykset 24,6 %.

c) Malesia

- (104) Kaikki malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimivat yhteistyössä tutkimuksessa. Kummallekaan yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle (Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor, ja Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang) ei määritetty väliaikaista polkumyynnimarginaalia, joten Malesiasta peräisin olevaan tuontiin ei pitäisi soveltaa väliaikaisia toimenpiteitä. Jos havainnot vahvistetaan tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa, menettely olisi Malesian osalta päätettävä.

d) Filippiinit

- (105) Kuten edellä 14 kappaleessa mainittiin, Filippiineiltä peräisin olevan tuonnin todettiin koostuvan käytännössä kokonaan muttereista. Koska alustavasti oli katsottu, että mutterit olisi jätettävä pois tarkasteltavan tuotteen määritelmästä, polkumyynnimarginaalia ei ole määritetty, eikä Filippiineiltä peräisin olevaan tuontiin tulisi soveltaa väliaikaisia toimenpiteitä.

e) Taiwan

- (106) Yhdelle taiwanilaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettiin polkumyynnimarginaali käyttämällä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti osittaisena perustana käytettävissä olevia tietoja. Siksi sen polkumyynnimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti jätetty ottamatta huomioon laskettaessa painotettuun keskiarvoon perustuvaa polkumyynnimarginaalia otokseen kuulumattomille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille.

- (107) Kaksi otokseen kuulunutta vientiä harjoittavaa tuottajaa oli etuyhteydessä toisiinsa, joten niille laskettiin yksi yhteinen polkumyöntimarginaali.
- (108) Taiwanilaisista vientiä harjoittavista tuottajista merkittävä osa (noin 22 %) kieltäytyi yhteistyöstä. Väliaikaiset polkumyöntimarginaalit ovat prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna seuraavat:
- Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei 15,2 %
 - Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan 18,8 %
 - Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung 16,1 %
 - Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung 16,1 %
 - Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan 11,4 %
 - Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat 15,8 %
 - Kaikki muut yritykset 23,6 %.

f) T h a i m a a

- (109) Kaikki thaimaalaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimivat yhteistyössä tutkimuksessa. Väliaikaiset polkumyöntimarginaalit ovat prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna seuraavat:
- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya 15,9 %
 - Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn 10,8 %
 - Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn 14,6 %
 - Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn 11,0 %
 - Kaikki muut yritykset 15,9 %.

g) V i e t n a m

- (110) Kaikkien vietnamilaisten yritysten väliaikainen polkumyöntimarginaali on prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna 7,7 prosenttia.

E. VAHINKO

1. Yhteisön tuotanto

- (111) Tutkimukseen kuuluvassa otantamenettelyssä todettiin, että samankaltaista tuotetta valmisti yhteisössä tutkimusajanjaksona seitsemän tuottajaa (ks. 30 kappale). Kaksi niistä ei kuitenkaan jatkanut yhteistyötään tutkimuksessa. Valituksen piiriin kuului lisäksi joukko muita yhteisössä toimivia pieniä tuottajia, jotka nekkään eivät toimi yhteistyössä tutkimuksessa.
- (112) Edellisen perusteella laskettiin yhteisön tuotannon määrä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi alustavasti lisäämällä otantamenettelyn perusteella tunnettujen seitsemän tuottajan tuotantoon valituksen perusteella tunnettujen muiden pienten, yhteistyöstä kieltäytyneitten tuottajien tuotanto.

2. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (113) Edellä 30 kappaleessa tarkoitettujen viiden yhteistyössä toimineen tuottajan osuus samankaltaisen tuotteen tuotannosta yhteisössä oli 54 prosenttia. Kyseiset yritykset muodostavat näin ollen yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niistä käytetään jäljempänä ilmaisua 'yhteisön tuotannonala'. Kyseisistä yrityksistä neljä edustaa suurinta edustavaa tuotantomäärää, ja ne valittiin mukaan otokseen perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Niihin viitataan jäljempänä ilmaisulla 'otokseen valitut yhteisön tuottajat'.
- (114) Koska tutkimuksessa käytettiin otantaa, vahinkoindikaattorit vahvistettiin osittain koko yhteisön tuotannonalan osalta ja osittain pelkästään otokseen valittujen yhteisön tuottajien osalta. Siltä osin kuin vahinkoanalyysissä tarkastellaan markkinaosuutta, tuotantoa, kapasiteettia ja sen käyttöastetta, myynnin määrää ja arvoa, kasvua, varastoja, työllisyyttä ja tuottavuutta, perustana ovat yhteisön koko tuotantoalaa koskevat tiedot. Muutoin on käytetty otokseen valittuja yhteisön tuottajia koskevia tietoja (kauppahinnat, investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto, palkat, kannattavuus, kassavirrat ja pääoman saanti).

3. Yhteisön markkinaolosuhteiden analysointi

3.1 Johdanto

- (115) Määrien ja hintojen kehityksen arvioinnissa käytettiin CN-koodeja 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 ja 7318 15 70 koskevia Eurostatin tilastoja sekä yhteisön tuotannonalalle tehdyn kyselyn varmennetuista vastauksista saatuja tietoja. Muistettakoon, että mutterit on tässä alustavassa vaiheessa jätetty pois tarkasteltavan tuotteen määritelmästä. Analyysiin ei siksi ole otettu mukaan niihin (CN-koodi 7318 16 30) liittyviä tietoja.
- (116) Yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot saatiin yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien kyselyyn antamista varmennetuista vastauksista.
- (117) Syyskuusta 1997 helmikuuhun 2003 sovellettiin polkumyynnitoimenpiteitä teräskiinnikkeisiin, joita tuotiin Intiasta, Kiinasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista tai Thaimaasta. ⁽¹⁾.

3.2 Yhteisön kulutus

- (118) Laskiessaan tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen todettavissa olevaa yhteisön kulutusta komissio lisäsi siihen seuraavat tekijät:
- tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen yhteisöön suuntautuneen kokonaistuonnin määrä Eurostatin tietojen mukaisesti
 - yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisössä tapahtuneen myynnin määrä,
 - valituksessa olleiden tietojen perusteella muiden tunnettujen yhteisön tuottajien samankaltaisen tuotteen arvioitu myyntimäärä yhteisössä.

Kuten seuraavasta taulukosta ilmenee, tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen yhteisön kulutus kasvoi 24 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Kulutus (kg)	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote	63 907 918	70 113 833	75 854 601	79 427 756
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>110</i>	<i>119</i>	<i>124</i>

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 393/98 (EYVL L 50, 20.2.1998, s. 1).

3.3 Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti yhteisöön

3.3.1 Kumulaatio

- (119) Indonesiasta, Kiinasta, Taiwanista, Thaimaasta ja Vietnamista ('asianomaisista maista') polkumyynnillä tapahtunutta teräskiinnikkeitten tuontia on arvioitu kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kuten todettua, tuonnin Malesiasta ei katsottu tapahtuneen polkumyynnillä, ja tuonti Filippiineiltä koostui pelkästään muttereista, jotka on alustavasti jätetty tämän menettelyn ulkopuolelle. Tuontia näistä maista ei siksi ole tarkasteltu yhdessä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kanssa. Kustakin asianomaisesta maasta tapahtuneelle tuonnille määritetyt polkumyyntimarginaalit ovat suurempia kuin perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määritelty vähimmäistaso (2 prosenttia vientihinnasta), ja tuonti kustakin asianomaisesta maasta ylittää perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa vahvistetun 1 prosentin tason. Keskituontihinnat putosivat kaikkien asianomaisten maiden osalta koko tarkastelujakson ajan. Asianomaisista maista tuodut teräskiinnikkeet olivat lisäksi samanlaisia kaikissa suhteissa, ne ovat keskenään vaihdettavia, ja niitä pidettiin kaupan yhteisössä samankaltaisten myyntikanavien kautta ja samanlaisissa myyntiolosuhteissa. Tuotteet siis kilpailivat sekä toistensa että yhteisössä tuotettujen teräskiinnikkeitten kanssa. Edellisen perusteella katsotaan alustavasti, että eri lähteistä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia on asianmukaista arvioida kumulatiivisesti.

3.3.2 Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä, arvo ja markkinaosuus

Tuonti (kg)	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	13 988 700	14 303 000	22 428 600	27 399 700
<i>Indeksi</i>	100	102	160	196

- (120) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä lisääntyi huomattavasti koko tarkastelujaksolla. Tutkimusjaksona tuonti oli 96 prosenttia suurempi kuin vuonna 2001.

Keskimääräinen tuontihinta (EUR/kg)	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	3,53	2,90	2,50	2,41
<i>Indeksi</i>	100	82	71	68

- (121) Tarkasteltavana olevan tuotteen keskituontihinta laski koko tarkastelujakson. Yleinen hintataso oli tutkimusjaksona 32 prosenttia alempi kuin vuonna 2001.

Markkinaosuus yhteisössä	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Tarkasteltavana oleva tuote	21,9 %	20,4 %	29,6 %	34,5 %
<i>Indeksi</i>	100	93	135	158

- (122) Asianomaisten maiden markkinaosuus yhteisössä putosi 7 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2002. Vuodesta 2003 alkaen asianomaiset maat lisäsivät kuitenkin vahvasti ja ripeästi toimintaansa yhteisön markkinoilla, minkä ansiosta niiden markkinaosuus tarkastelujaksona kasvoi 58 prosenttia.

3.3.3 Hinnan alittavuus

- (123) Hinnan alittavuuden määrittämisessä analysoitiin tutkimusajanjakson hintatietoja. Yhteisön tuotannonalan niiden etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen myynnin noudettuna lähettäjältä -tason myyntihintoja verrattiin asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien niiden ensimmäisille yhteisössä toimiville riippumattomille asiakkaille suuntautuneen myynnin cif-tuontihintoihin; molemmista hinnoista vähennettiin alennukset, hyvitykset, palkkiot ja verot.
- (124) Yhteisön tuotannonalan myyntihintoja ja vientiä harjoittavien tuottajien cif-tuontihintoja vertailtiin samassa kaupan portaassa eli yhteisön markkinoiden kauppiaiden ja jakelijoiden tasolla hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Vertailu tehtiin erikseen kunkin teräskiinniketyypin ja käytetyn ruostumattoman teräksen tyyppin osalta. Tutkimusajanjaksona käytännössä kaikki yhteisössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien myynti tapahtui kauppiaiden ja jakelijoiden välityksellä.
- (125) Vertailun tulokset – ilmaistuina prosentteina yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson aikaisista myyntihinnoista – osoittivat, että hinnan alittavuuden marginaalit olivat merkittäviä (jopa 59,2 prosenttia). Hinnan alittavuuden marginaalit osoittavat asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin aiheuttaneen paineita hintoihin yhteisön markkinoilla.
- (126) Hinnan alittavuuden marginaalit olivat eri maiden kohdalla seuraavat:

Maa	Hinnan alittavuuden marginaali
Kiina	8,6–59,2 %
Indonesia	28–31,9 %
Taiwan	7–38,9 %
Thaimaa	13,1–44,4 %
Vietnam	28,2 %

3.4 Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

3.4.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Tuotanto (kg)	18 808 577	24 601 594	21 672 591	21 688 461
<i>Indeksi</i>	100	131	115	115
Kapasiteetti (kg)	36 210 417	45 866 665	43 931 762	45 081 275
<i>Indeksi</i>	100	127	121	124
Kapasiteetin käyttöaste	51,9 %	53,6 %	49,3 %	48,1 %
<i>Indeksi</i>	100	103	95	93

- (127) Vuonna 2002 saavutetun 31 prosentin lisäyksen – joka oli suhteellisesti suurempi kuin yhteisön kulutuksen kasvu – jälkeen yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni, ja vuodesta 2003 se on pysynyt vakaana noin 15 prosenttia vuoden 2001 tasoa korkeampana. Lisäys jää jälkeen yhteisön kulutuksen 24 prosentin kasvusta tarkasteluajana.
- (128) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti, joka sekin oli suurimmillaan vuonna 2002, on kasvanut 24 prosenttia, mikä kuvastaa otokseen valittujen yhteisön tuottajien investointeja.

- (129) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste parani hiukan vuonna 2002 mutta laski sen jälkeen, kokonaisuutena tarkasteltuna 7 prosenttia tarkasteluajana.

3.4.2 Myynnin määrä, myyntihinta, markkinaosuus ja kasvu

Samankaltaisen tuotteen myynti yhteisössä	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Määrä (kg)	20 691 876	25 326 440	23 362 418	22 115 591
<i>Indeksi</i>	100	122	113	107
Keskimääräinen myyntihinta (EUR/kg)	2,83	2,47	2,67	2,99
<i>Indeksi</i>	100	87	94	106
Markkinaosuus	32,4 %	36,1 %	30,8 %	27,8 %
<i>Indeksi</i>	100	112	95	86

- (130) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi 7 prosenttia tarkastelujakson aikana. Huomattakoon kuitenkin, että kasvettuaan 22 prosenttia vuonna 2002 myyntimäärä putosi koko ajan. Myyntimäärä kasvoi lisäksi huomattavasti vähemmän kuin yhteisön kulutus (24 prosenttia) ja jäi kauaksi siitä 96 prosentista, jolla tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkasteluajana.
- (131) Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat tarkastelujakson aikana 6 prosenttia. Laskettuaan 13 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2002 hinnat ovat nousseet koko ajan.
- (132) Tarkasteluajana yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 14 prosenttia. Kasvettuaan 12 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2002 markkinaosuus on pienentynyt jatkuvasti. Kun tutkimusajanjaksoa verrataan vuoteen 2002, vähennystä on jopa 26 prosenttia. Samaan aikaan asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin osuus on kasvanut vahvasti.
- (133) Kun tuotannon ja myyntimäärän kehitystä tarkastellaan absoluuttisina lukuina, huomataan, että vaikka yhteisön tuotannonala kasvoi tarkasteluajana, se on kuitenkin supistunut vuodesta 2002. Kun lisäksi markkinaosuus pieneni tarkasteluajana, yhteisön tuotannonala ei suhteellisesti tarkasteltuna eli kilpailijoihin verrattuna kasvanut.

3.4.3 Kannattavuus

	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Yhteisön tuotannonalan kannattavuus	2,0 %	– 2,7 %	– 0,7 %	4,3 %
<i>Indeksi</i>	100	– 134	– 37	214

- (134) Otokseen valittujen yhteisön tuottajien kannattavuus parani tarkastelujaksolla. Niukasti voitollisen vuoden 2001 jälkeen kannattavuus heikkeni, ja vuosi 2002 oli tappiollinen. Vuodesta 2002 vuoteen 2003 kannattavuus parani, mutta yhteisön tuotannonala toimi edelleen tappiolla. Vuodesta 2003 tutkimusajanjaksoon yhteisön tuotannonala saavutti parhaan kannattavuutensa tarkastelujaksolla: keskimääräinen voittomarginaali oli 4,3 prosenttia. Kehitys voi vaikuttaa ensi silmäyksellä myönteiseltä, mutta sitä on tarkasteltava lähemmin oikeassa asiayhteydessä.

- (135) Otokseen valitut yhteisön tuottajat eivät itse asiassa edes tarkastelujaksona keskimäärin saavuttaneet vähimmäisvoittomarginaalia, jota pidetään riittävänä ja saavutettavissa olevana tilanteessa, jossa polkumyyntiä ei esiinny (5 %, ks. 178 kappale). Ne jäivät myös selvästi niistä kannattavuuslukuista (9,1 % ⁽¹⁾), jotka yhteisön tuotannonala saavutti vuonna 1995, ennen kuin markkinoille tuotiin tavaraa polkumyynnillä.
- (136) Kun tarkastellaan parantunutta kannattavuutta tarkasteluajanjaksolla, on paikallaan todeta, että i) samalla kun kannattavuus parani, markkinaosuus pieneni; ja että ii) kannattavuus parantui pääasiassa pääkustannustekijän eli ruostumattoman teräksen hintaa vahvasti nostaneen keinottelun tuloksena. Ruostumattoman teräksen hinnan nousuodotusten ansiosta yhteisön tuotannonala onnistui nostamaan samankaltaisen tuotteen hintaa käyttämällä tilapäisesti tuotannossa varastossa ollutta suhteellisen halpaa ruostumatonta terästä, joka oli hankittu ennen hintojen spekulatiivista nousua. Hintaetu kuitenkin päättyi, kun raaka-ainevarastojen huvettua jouduttiin hankkimaan uutta terästä selvästi kalliimmalla hinnalla. Sitä paitsi kuvatus kaltaisen spekulatiivivaihe ei yleensä kestä kovin kauan, ja asiakkaat – etenkin suuret jakelijat, joilla on vahva neuvotteluasema – alkavat taas kohdistaa voimakasta painetta hintoihin, kun teräksen hinnan odotetaan pysyvän paikoillaan tai laskevan. Näin ollen voidaan todeta, että kannattavuuden parantumisen olennaisena taustatekijänä ovat yhteisön tuotannonalan kannalta erittäin suotuisat markkinaolosuhteet etenkin tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla ja ettei parantuminen ole luonteeltaan kestävä.

3.4.4 Varastot

	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Varastot (kg)	7 965 825	6 425 035	4 194 493	3 800 389
Indeksi	100	81	53	48

- (137) Yhteisön tuotannonalan varastojen määrä vuoden lopussa putosi tarkastelukautena voimakkaasti eli 52 prosenttia. Selityksenä ovat i) todellisiin tilauksiin perustuvan tuotannon lisääntyminen (jolloin varaston merkitys jää vähäiseksi) ja ii) tuotannon vähentyminen vuodesta 2002 lähtien.

3.4.5 Investoinnit, investointien tuotto, kassavirta ja pääoman saanti

	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Investoinnit	1 595 223	1 977 279	2 776 586	1 039 989
Indeksi	100	124	174	65
Sijoitetun pääoman tuotto	8,6 %	– 11,1 %	– 3,0 %	19,3 %
Indeksi	100	– 129	– 34	224
Kassavirta	7 170 700	– 979 445	3 178 050	4 602 063
Indeksi	100	– 14	44	64

- (138) Otokseen valitut yhteisön tuottajat kasvattivat investointejaan jatkuvasti vuosina 2001–2003 etenkin uusiakseen vanhentuneita koneita ja laitteita. Tutkimusajanjaksona investoinnit kuitenkin putosivat 35 prosenttia verrattuna tarkastelujakson alkuun. Vähentymistä voidaan kuitenkin osittain selittää edellisvuosien merkittävillä investoinneilla. Samankaltaisen tuotteen valmistukseen on tehtävä investointeja, jotta pystytään pitämään yllä ja parantamaan kilpailukykyä ja kohentamaan ympäristönsuojelun ja turvallisuuden tasoa.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 5.9.1997, s. 17, johdanto-osan 69 kappale.

- (139) Sijoitetun pääoman tuotto parani tarkasteluaikana. Tämä ensinnäkin osoittaa investointipäätösten osuvuuden ja toisaalta kuvastaa otokseen valittujen yhteisön tuottajien kannattavuuden parantumista tutkimusajanjaksona. Kuten kannattavuusanalyysin yhteydessä jo todettiin, kannattavuuden parantuminen voidaan kuitenkin pitkälti selittää erityisillä lyhytkestoisilla toimintaolosuhteilla (spekuloinnin ohjaama teräksen hinnan kehitys tutkimusajanjakson aikana). Lisäksi osa otokseen valituista yhteisön tuottajista lisäsi liisattujen koneitten käyttöä tuotannossaan, mikä selittää sen, että niiden sijoitetun pääoman tuottoa kuvaavan indikaattorin arvo oli suhteellisesti parempi verrattuna kannattavuusindikaattorin arvoon.
- (140) Vaikka otokseen valitut yhteisön tuottajat onnistuivatkin parantamaan samankaltaisen tuotteen myyntiin perustuvaa kassavirtaansa vuodesta 2002, se väheni tarkasteluaikana 36 prosenttia.
- (141) Otokseen valituilla yhteisön tuottajilla ei tarkasteluaikana ollut erityisiä vaikeuksia saada pääomaa, kuten niiden investointikykykin osoittaa.

3.4.6 Työllisyys, tuottavuus ja palkat

	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Työllisyys	266	285	269	252
<i>Indeksi</i>	100	107	101	95
Tuottavuus (kg/työntekijä)	70 643	86 463	80 427	86 159
<i>Indeksi</i>	100	122	114	122
Työvoimakustannukset (EUR)	7 429 616	8 347 464	8 266 487	7 870 657
<i>Indeksi</i>	100	112	111	106
Työvoimakustannukset työntekijää kohti (EUR)	33 887	34 704	36 341	37 350
<i>Indeksi</i>	100	102	107	110

- (142) Työpaikat lisääntyivät yhteisön tuotannonalalla vuonna 2002. Myöhemmin niitten määrä kuitenkin putosi jatkuvasti eli tarkasteluaikana yhteensä 5 prosenttia. Laskusuuntaus osui yksin vuodesta 2002 alkaneen tuotannon vähenemisen kanssa.
- (143) Tuotanto (tuotettuna kilomääränä työntekijää kohti) parani tarkasteluaikana 22 prosenttia, mikä kuvastaa vakaata halua ja kykyä pitää yllä ja parantaa kilpailukykyä.
- (144) Työntekijöiden palkat kasvoivat 10 prosenttia tarkastelujakson aikana. Palkkoja nostettiin palkkiona tuottavuuden kasvusta ja inflaation vaikutusten ottamiseksi huomioon. Absoluuttisina lukuina tarkasteltuna työvoimakustannukset lisäksi pienenevät vuodesta 2002.

3.4.7 Polkumyynnin laajuus ja elpyminen aiemmasta polkumyynnistä

- (145) Havaittuja polkumyynnimarginaaleja ei voida pitää vähäpätöisinä varsinkaan kun otetaan huomioon asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä.

- (146) Intiasta, Kiinasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista tai Thaimaasta tuotuihin tarkasteltavana oleviin tuotteisiin sovellettiin polkumyymntitoimenpiteitä vuoden 2003 alkuun saakka. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan täysin elpynyt aiemmasta polkumyynnistä, mikä näkyy etenkin markkinaosuuksien, myyntimäärien ja työllisyyden kehityksessä. Erityisesti se näkyi siinä vaiheessa, kun aiempien polkumyymntitoimenpiteitten voimassaolo päättyi.

3.4.8 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (147) Tarkastelujakson aikana yhteisön tuotannonala kasvatti tuotantoaan ja myyntimääriään, onnistui pienentämään varastojaan ja investoi jatkuvasti. Sillä ei ollut vaikeuksia hankkia pääomaa, ja se paransi tuottavuuttaan. Absoluuttiset työvoimakustannukset pienenevät. Yhteisön tuotannonala pystyi lisäksi nostamaan hintojaan tutkimusajanjaksona, mikä paransi kannattavuutta ja sijoitetun pääoman tuottoa.
- (148) Näitä myönteisiä seikkoja on kuitenkin arvioitava oikeassa asiayhteydessä. Korkeampien hintojen ja paremman kannattavuuden vastapainoksi yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuuttaan, joka laski tarkasteluajana 14 ja vuodesta 2002 jopa 26 prosenttia. Kun saatavilla oli halpoja polkumyynnillä tuotuja tuotteita, asiakkaat vaihtoivat tavarantoimittajaansa eikä yhteisön tuotannonala kyennyt pysymään vauhdissa mukana.
- (149) Markkinaosuutta koskevien havaintojen kanssa on linjassa lisäksi myös se, ettei yhteisön tuotannonala pystynyt tarkasteluajana kasvattamaan tuotantoaan (+ 15 %) ja myyntimääriään (+ 7 %) samassa tahdissa yhteisön markkinoiden kulutuksen huomattavasti suotuisamman kehityksen (+ 24 %) kanssa. Työvoiman määrä yhteisön tuotannonalalla putosi 5 prosenttia, mikä itse asiassa selittää työvoimakustannusten pienenemisen. Sitä paitsi otokseen valittujen yhteisön tuottajien kannattavuutta ei yleisesti ottaen voida pitää tyydyttävänä. Suurimman osan tarkastelujaksoa kannattavuus oli selvästi riittämätöntä (toiminta oli tappiollista tai voittomarginaalit olivat liian pieniä). Vaikka otokseen valittujen yhteisön tuottajien kannattavuus paranikin tutkimusajanjaksona (voittomarginaali 4,3 %), se ensinnäkin jää edelleen siitä 5 prosentin vähimmäismarginaalista, jonka yhteisön tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyymntiä, ja toiseksi parannus voidaan pitkälti lukea nousevien teräksenhintojen ei-pitkäaikaisten vaikutusten ansioksi. Yhteisön tuotannonalan negatiivinen tilanne näkyy myös kassavirtakehityksessä.
- (150) Lopputuloksena voidaan todeta yleisesti, että negatiiviset indikaattorit painavat vaa'assa positiivisia suuntauksia enemmän, millä perusteella päätelläänkin alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

F. SYY-YHTEYS

1. Johdanto

- (151) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti komissio on selvittänyt, onko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuva tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka olisivat voineet aiheuttaa yhteisön tuotannonalalle samaan aikaan vahinkoa. Näin pyrittiin varmistamaan, ettei niiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (152) Asianomaiset maat ovat vuodesta 2003 lähtien parantaneet markkina-asemaansa voimakkaasti. On täysin ilmeistä, että niiden markkinaosuuden 58 prosentin kasvu osuu ajallisesti yksin yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden vähentymisen kanssa. Lisäksi asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin määrä kasvoi huomattavasti voimakkaammin (+ 96 %) kuin kulutus yhteisön markkinoilla (+ 24 %). Vielä on todettava, että asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin keskihinnat olivat vuodesta 2003 lähtien selvästi yhteisön tuotannonalan hintatasoa halvemmat, mikä johtui polkumyymnin vastaisten toimenpiteitten päättymisen jälkeen harjoitetusta epärehdistä kaupasta. Tilanne aiheutti paineita hintoihin.

Edellisen vuoksi vahvistettiin alustavasti, että asianomaisista maista peräisin olevalla polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla oli huomattavan kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksona erityisesti markkinaosuuden ja myyntimäärän suhteen.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

3.1 Tuonti muista kolmansista maista

Tuonti kolmansista maista	2001	2002	2003	Tutkimusjakso
Määrä (1 000 kg)				
Sveitsi	3 901	3 218	3 971	3 970
<i>Indeksi</i>	100	82	102	102
Japani	2 825	2 600	3 062	1 612
<i>Indeksi</i>	100	92	108	57
Malesia	1 242	437	1 057	1 456
<i>Indeksi</i>	100	35	85	117
Intia	35	21	701	1 148
<i>Indeksi</i>	100	61	2 021	3 307
Norja	681	384	406	438
<i>Indeksi</i>	100	56	60	64
Korean tasavalta	40	36	109	221
<i>Indeksi</i>	100	89	271	549
Filippiinit	89	28	59	80
<i>Indeksi</i>	100	31	66	89
Muut maat	2 833	2 011	2 150	2 574
<i>Indeksi</i>	100	71	76	91
Keskimääräinen tuontihinta (EUR/kg)				
Sveitsi	10,48	11,47	9,82	9,90
<i>Indeksi</i>	100	109	94	94
Japani	5,52	4,68	3,99	7,55
<i>Indeksi</i>	100	85	72	137
Malesia	3,20	3,15	2,62	2,70
<i>Indeksi</i>	100	98	82	84
Intia	6,20	10,69	1,76	1,91
<i>Indeksi</i>	100	172	28	31
Norja	2,33	1,61	2,36	2,89
<i>Indeksi</i>	100	100	100	100
Korean tasavalta	5,04	5,61	2,65	2,72
<i>Indeksi</i>	100	111	53	54
Filippiinit	3,38	4,06	3,45	3,47
<i>Indeksi</i>	100	120	102	103
Muut maat	11,70	12,37	10,23	8,34
<i>Indeksi</i>	100	106	87	71

- (153) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muista kuin asianomaisista maista väheni kokonaisuutena katsottuna. Tämän tuonnin markkinaosuus väheni tarkasteluaikana 20 prosenttia. Asianomaisiin maihin verrattuna näistä muista maista peräisin olevan tuonnin keskihinta oli lisäksi huomattavasti korkeampi.
- (154) Kaksi viejää väitti, että tuonti Intiasta, Korean tasavallasta ja Norjasta osoittaisi, ettei yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen merkittävän vahingon ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä vallinnut syy-yhteyttä.
- (155) Tuonti Korean tasavallasta (tutkimusajanjakso: 221 tonnia keskihintaan 2,72 EUR/kg) ja Norjasta (tutkimusajanjakso: 438 tonnia keskihintaan 2,89 EUR/kg) ei käytettävissä olevien tietojen mukaan kuitenkaan voisi vähäisen määränsä ja hintatasonsa vuoksi selittää yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Sitä paitsi tuonti Norjasta väheni tarkastelujaksolla 36 prosenttia.
- (156) Intian osalta voidaan kuitenkin todeta, että tuonti kasvoi vuodesta 2003 lähtien huomattavasti (tutkimusajanjakso: 1 147,6 tonnia) ja että tuontihinta oli alhainen (keskimäärin 1,91 EUR/kg). Ei voida täysin sulkea pois, että Intiasta peräisin olevalla tuonnilla olisi tutkimusajanjakson aikana voinut olla kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen etenkin hintapaineen suhteen. Intian tuonnin määrä oli kuitenkin suhteellisen vähäinen verrattuna asianomaisten maitten tuontiin (27 000 tonnia keskihintaan 2,41 EUR/kg), ja sen vuoksi katsottiin, etteivät Intian tuonnin (markkinaosuus tutkimusajanjaksona 1,4 %) vaikutukset riittäisi poistamaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä. Intiasta peräisin oleva tuonti ei yksinään riitä selittämään yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden huomattavaa pienenemistä eikä sen myynnin kasvun jäämistä selvästi jälkeen kulutuksen kasvusta.
- (157) Toisin kuin kaksi viejää väittää, Intiasta peräisin olevan tuonnin jättäminen tämän tutkimuksen ulkopuolelle ei ole perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla syrjivää. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että tuonti Intiasta oli tutkimusajanjaksoon saakka perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mielessä vähäistä. Tuonti kasvoi vasta tutkimusajanjaksona mutta pysyi silloinkin suhteellisen vähäisenä (markkinaosuus 1,4 %). Sitä paitsi komissiolla ei ollut tätä menettelyä käynnistettäessä alustavaa näyttöä siitä, että tuonti Intiasta tapahtuisi polkumyynnillä.
- (158) Koska Filippiineiltä ja Malesiasta peräisin oleva tuonti on nyt jätetty tämän tutkimuksen ulkopuolelle, selvitettiin mahdollisuutta, että kyseinen tuonti olisi poistanut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden. Kun mutterit oli jätetty pois tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmästä, muiden teräskiinnikkeiden tuonti Filippiineiltä oli selvästi vähäpätöistä (markkinaosuus tutkimusajanjaksona 0,1 %) ja hintakin melko kallis (3,47 EUR/kg). Merkityksellistä vahingollista vaikutusta ei tällä perusteella voitu havaita. Myös Malesiasta peräisin olevan tuonnin määrä oli pienempi ja hinta keskimäärin korkeampi asianomaisiin maihin verrattuna (tutkimusajanjakso: 1 456 tonnia hintaan 2,70 EUR/kg). Lisäksi Malesiasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus pieneni 6 prosenttia tarkastelujaksolla. Vaikka Malesiasta peräisin oleva tuonti olisikin voinut vaikuttaa kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, todetaan edellisen perusteella alustavasti, ettei se riitä kumoamaan asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisia vaikutuksia.
- (159) Edellisen perusteella päätellään alustavasti, ettei muista kuin asianomaisista maista peräisin oleva tuonti ole poistanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä.

3.2 Kulutuksen kehittyminen yhteisön markkinoilla

- (160) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus yhteisön markkinoilla lisääntyi 24 prosenttia tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei ole siten voinut johtua kysynnän supistumisesta yhteisön markkinoilla.

3.3 Yhteisön tuotannonalan kilpailukyky

- (161) Yhteisön tuotannonala on merkittävä kilpailija samankaltaisen tuotteen markkinoilla, mikä ilmenee sen markkinaosuudesta, ja se on jatkuvasti tehnyt investointeja säilyttääkseen tuotantonsa mahdollisimman ajanmukaisena. Tuottavuus työntekijää kohti jopa parani 22 prosenttia tarkastelujaksolla. Toisin kuin neljä viejää väittää, yhteisön tuotannonalan kilpailukyvyn paraneminen samaan aikaan kun alalla on tehty investointeja osoittaa, ettei alan investointipolitiikka selitä alalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa. Kun otetaan huomioon tuottavuuden parantuminen, investoinnit päinvastoin olivat omiaan pienentämään vahinkoa. Niinpä ei löydetty näyttöä siitä, että kilpailukyvyn puute olisi voinut poistaa asianomaisista maista tulevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.

4. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (162) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että viidestä asianomaisesta maasta tuleva tuonti on kokonaisuutena tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Esille ei ole tullut muita tekijöitä, joiden voitaisiin katsoa poistaneen kyseisen syy-yhteyden.

G. YHTEISÖN ETU

1. Johdanto

- (163) Tutkittiin, oliko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, ettei tässä tapauksessa ole yhteisön edun mukaista ottaa väliaikaisesti käyttöön toimenpiteitä. Tämän vuoksi ja perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkasteltiin toimenpiteiden todennäköistä vaikutusta kaikkiin osapuoliin, joita tutkimus koski. Jotta pystyttäisiin arvioimaan, onko toimenpiteitten käyttöönotto yhteisön edun mukaista, tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjille ja tuojille sekä samankaltaisen tuotteen tuottamisessa käytetyn raaka-aineen toimittajille lähetettiin kyselylomake.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (164) Tutkimuksessa osoittautui, että yhteisön tuotannonala on toimintakykyinen ja pystyy kilpailemaan tasapuolisissa markkinaolosuhteissa. Kuten edellä todettiin, yhteisön tuotannonalalla on runsaasti käyttämätöntä kapasiteettia samankaltaisen tuotteen tuottamiseen. Kapasiteetin käyttöönotto auttaisi tuotannonalaa parantamaan myyntiään ja markkinaosuuttaan, lisäämään työvoimaa sekä saamaan mittakaavaetujen kautta aikanaan myös kannattavuutensa riittävälle ja ylläpidettävälle tasolle. Näiden parannusten tiellä on kuitenkin etenkin se jatkuva hintapaine, jota tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuva tuonti yhteisön markkinoille aiheuttaa. Polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä lievitetäisiin epäreilun hintapaineen vaikutuksia.
- (165) Ellei polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisiin vaikutuksiin puututa korjaavin toimenpitein, yhteisön tuotannonalan uskotaan jatkossakin kohtaavan alihinnoittelua ja joutuvan sen vuoksi alentamaan hintojaan, mikä vaikuttaa kielteisesti etenkin tuotannonalan markkinaosuuteen ja myyntimääriin. Lopulta tämä voi jopa vaarantaa yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuden. Siksi katsottiin, että on yhteisön tuotannonalan etujen mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä.

3. Tuojiin ja jakelijoiden edut

- (166) Maahantuojat ja jakelijat ovat käytännössä ainoa porras teräskiinnikkeitten tuottajien (yhteisössä ja muualla) ja käyttäjien välillä. Tällä väliportaalla on vahvat neuvotteluasemat ja kyky varastoida runsaita määriä teräskiinnikkeitä, ja sen vuoksi se pystyy tehokkaasti vaikuttamaan teräskiinnikkeitten hintoihin.

- (167) Otokseen valituista tuojista ja jakelijoista neljä toimitti vastauksen kyselylomakkeeseen. Vain kahden tuojan vastaus oli kuitenkin täydellinen. Näiden kahden osuus tarkasteltavan tuotteen tuonnista yhteisöön oli tutkimusajanjaksona noin 14 prosenttia. Lisäksi saatiin kommentteja saksalaiselta tuojien ja jakelijoiden yhdistykseltä. Asiassa kuultiin tuojia ja jakelijoita ja mainittua yhdistystä.
- (168) Yhteisön maahantuojat ja jakelijat eivät kannata toimenpiteitten käyttöönottoa. Yhteistyössä toimineitten maahantuojien ja heidän yhdistyksensä mukaan toimenpiteet nostaisivat käyttäjiltä perittäviä hintoja, eivätkä ne pitäneet tarkasteltavana olevaa tuotetta ja yhteisön tuotannonalan valmistamaa samankaltaista tuotetta kaikissa tapauksissa vertailukelpoisina. Toimenpiteistä koituisi yritysten mukaan lisäksi haittaa niiden liiketoiminnalle ja työntekijöille.
- (169) Saatujen tietojen perusteella vaikuttaa kuitenkin, että tuojat ja jakelijat ostavat tarkasteltavana olevaa tuotetta eri tahoilta yhteisössä ja muualla – myös yhteisön tuotannonalalta. Koska asianomaisista maista tuodun tuotteen ja muista lähteistä hankitun samankaltaisen tuotteen laadussa tai tyypissä ei ole perustavanlaatuisia eroja, katsotaan alustavasti, ettei yhteisössä toimivilla tuojilla ja jakelijoilla olisi vaikeuksia hankkia tuotetta, vaikka polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä otettaisiinkin käyttöön: vaihtoehtoisia toimittajia on näet runsaasti. Maahantuojat eivät lisäksi perustelleet väitettään, jonka mukaan polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä olisi merkittävää vaikutusta työllisyyteen; huomioon on otettava erityisesti se, ettei tuontitoiminta ole työvoimavaltaista. Mitä tulee väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteitten hintoja nostavaan vaikutukseen, todettakoon, etteivät vuosina 1997–2003 käytössä olleet toimenpiteet vaarantaneet tuojien ja jakelijoiden taloudellista tilannetta. Kyselylomakkeisiin lähetettyjen vastausten perusteella vaikuttaa lisäksi siltä, että maahantuojien voittomarginaalit olivat tarkasteluajana selvästi paremmat kuin yhteisön tuotannonalan kannattavuusluvut. Näissä oloissa ei ole syytä odottaa, että toimenpiteistä mahdollisesti johtuva hinnannousu siirtyisi automaattisesti käyttäjien maksettavaksi.
- (170) Vaikka maahantuojat ja jakelijat eivät kannatakaan toimenpiteitä, voidaan käytettävissä olevien tietojen perusteella todeta, että niille mahdollisesti koituva hyöty siitä, ettei polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä otettaisi käyttöön, jää merkitykseltään vähäisemmäksi kuin yhteisön tuotannonalan etu saada asianomaisten maiden epätervet ja vahingolliset kauppakäytännöt oikaistuksi.

4. Varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien etu

- (171) Jotta pystyttäisiin arvioimaan, mikä todennäköinen vaikutus polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä olisi yhteisön tuotannonalan varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajiin, lähetettiin kyselylomake kaikille tiedossa oleville tällaisille tavarantoimittajille. Kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä yhdeksän, ja niihin saatiin yksi vastaus. Vastannut varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittaja, ruostumattoman teräksen valmistaja, kannattaa toimenpiteitten käyttöönottoa. Vaikkei yhteisön tuotannonala kuulukaan kyseisen toimittajan pääasiakkaisiin, yritys kuitenkin osaltaan tukee tuotannonalan työllisyyttä ja kannattavuutta. Jos yhteisön tuotannonala rajoittaisi tai jopa lopettaisi samankaltaisen tuotteen tuottamisen, varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajat menettäisivät osan liiketoiminnastaan.
- (172) Tämän vuoksi ja päinvastaisen tiedon puuttuessa päätellään, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi varhaisemman jalostusasteen tavarantoimittajien etujen mukaista.

5. Käyttäjien ja kuluttajien etu

- (173) Kuluttajajärjestöjä ei ole ilmoittautunut, eivätkä ne ole toimittaneet tietoja perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi ja ottaen huomioon, että teräskiinnikkeitä käytetään pääsääntöisesti jatkojalostustuotteitten kokoamisessa, analyysissä on rajoitettu tarkastelemaan toimenpiteitten vaikutuksia tuotteen käyttäjiin. Teräskiinnikkeitä käytetään monella eri alalla: mm. autonvalmistuksessa, laivanrakennuksessa, rakennusosalalla, kemian- ja lääketeollisuudessa, lääketieteen alalla sekä elintarviketeollisuudessa. Kahdelletoista tiedossa olleelle tarkasteltavan tuotteen käyttäjälle yhteisössä lähetettiin kyselylomake. Komissio pyysi muiden tietojen lisäksi myös käyttäjien kommentteja siitä, olisiko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto yhteisön etujen mukaista ja kuinka nämä toimenpiteet vaikuttaisivat yrityksiin. Kyselylomakkeisiin saatiin yksi vastaus eräältä liikkuvan ajoneuvokaluston valmistajalta. Vastaaja huomautti, että tarkasteltavan tuotteen osuus sen lopputuotteitten kokonaiskustannuksista on alle prosentti.

- (174) Koska käyttäjillä oli mahdollisuus hankkia tarkasteltavaa tuotetta asianomaisten maiden lisäksi muidenkin lähteistä ja koska teräskiinnikkeitten kustannusvaikutukset jatkojalostustuotteisiin ovat vähäpätöiset, käyttäjien eduille ei voitu todeta syntyvän merkittävää haittaa.

6. Päätelmät

- (175) Eri osapuolten etujen selvittämisen perusteella päätellään alustavasti, ettei yhteisön etua kokonaisuutena tarkastellen ole olemassa sellaisia etuja, jotka olisivat merkittävämpiä kuin yhteisön etu ottaa väliaikaisesti käyttöön toimenpiteitä, joilla poistettaisiin polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvat kauppaa vääristävät vaikutukset.

H. VÄLIAIKAISET POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (176) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen pidetään aiheellisenä ottaa käyttöön väliaikaisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei pääsisi aiheuttamaan enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Toimenpiteiden tason määrittämiseksi on otettu huomioon tutkimusajanjakson aikana todetut polkumyynnimarginaalit ja yhteisön tuotannonalalle aiheutetun vahingon korjaamisen edellyttämien tullien taso.

1. Vahingon korjaava taso

- (177) Vahingon korjaamisen edellyttämä hinnankorotus määritettiin yrityskohtaisesti vertaamalla tarkasteltavana olevan tuotteen painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän vastaavan tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Hintojen ero ilmaistiin prosentteina cif-tuontiarvosta.

- (178) Vahinkoa aiheuttamattoman hinnan määrittämiseen käytettiin yhteisön tuotannonalan painotettuja tuotantokustannuksia, joihin lisättiin 5 prosentin voittomarginaali. Tämän suuruista voittomarginaalia pidetään alustavasti sellaisena, johon yhteisön tuotannonala voisi päästä ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Se vastaa voittomarginaalia, joka yhteisön tuotannonalalla on mahdollista saavuttaa sellaisten vastaavien tuoteryhmien kohdalla, joihin ei kohdistu epäreilua kilpailua. Näitä tuotteita ovat mm. tämän tutkimuksen ulkopuolella oleviin CN-koodeihin kuuluvat kiinnikkeet.

2. Väliaikaisen polkumyöntitullin taso

- (179) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että asianomaisista maista tapahtuvalle tuonnille olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetettava väliaikainen polkumyöntitulli. Tulli olisi asetettava todettujen polkumyynnimarginaalien tasolle taikka vahingon korjaavalle tasolle, jos viimeksi mainittu on alhaisempi (perusasetuksen 7 artiklan 2 kohta).

- (180) Kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan (yksi Taiwanista ja yksi Kiinasta) kohdalla vahingon korjaavan tason todettiin olevan alhaisempi kuin polkumyynnimarginaali. Niiden tapauksessa tulli olisi rajoitettava vahingon korjaavalle tasolle. Kaikissa muissa tapauksissa tulli olisi asetettava todetun polkumyynnimarginaalin tasolle. Asianomaisten maiden osalta väliaikaisten polkumyöntitullien olisi oltava seuraavat:

Maa	Vientiä harjoittava tuottaja	Polkumyöntitulli
Kiina	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4 %
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2 %
	Kaikki muut yritykset	27,4 %
Indonesia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8 %
	Kaikki muut yritykset	24,6 %
Taiwan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2 %
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8 %
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1 %
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1 %
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4 %
	Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	15,8 %
	Kaikki muut yritykset	23,6 %
Thaimaa	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9 %
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8 %
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6 %
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0 %
	Kaikki muut yritykset	15,9 %
Vietnam	Kaikki yritykset	7,7 %

- (181) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyöntitullit on määritetty tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimusenaikaista tilannetta. Näitä tullee voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavia tullee) yksinomaan niiden tuotteiden tuontiin, jotka ovat peräisin asianomaisista maista ja erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määritettyjen oikeussubjektien tuottamia. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tullee, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

- (182) Kaikki näiden yritys kohtaisten polkumyöntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden perustamisen johdosta tehty) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyrityksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Tarvittaessa komissio muuttaa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

I. LOPPUSÄÄDÖKSET

- (183) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa ne asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehty tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisista lopullisista tulleistä päätettäessä,

⁽¹⁾ Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linja B
J-79 5/17
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Oetaan käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli, jota sovelletaan tuotaessa tiettyjä Kiinan kansantasavallasta, Indonesiasta, Taiwanista, Thaimaasta tai Vietnamista peräisin olevia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kiinnikkeitä ja niiden osia, jotka luokitellaan CN-koodeihin 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 ja 7318 15 70.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyöntitulli on liitteessä lueteltujen taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamien tuotteitten osalta 15,8 % (Taric-lisäkoodi A649).

3. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyöntitulli on seuraavissa yrityksissä valmistettujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Vientiä harjoittava tuottaja	Polkumyöntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4	A650
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2	A651
	Kaikki muut yritykset	27,4	A999
Indonesia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8	A652
	Kaikki muut yritykset	24,6	A999
Taiwan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2	A653
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8	A654
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1	A655
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1	A656
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4	A657
	Kaikki muut yritykset kuin edellä ja liitteessä luetellut	23,6	A999
Thaimaa	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9	A658
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samut-sakorn	10,8	A659
	Dura Fasteners Company Ltd, Samut-prakarn	14,6	A660
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0	A661
	Kaikki muut yritykset	15,9	A999
Vietnam	Kaikki yritykset	7,7	—

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.
5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tullisäännöksiä ja -määräyksiä.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

Asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta kuukauden kuluessa sen voimaantulopäivästä neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

Peter MANDELSON

Komission jäsen

LIITE

(Taric-lisäkoodi A649)

A-STAINLESS INTERNATIONAL CO LTD, Taipei
BOLTUN CORPORATION, Tainan
CHAEN WEI CORPORATION, Taipei
CHIAN SHYANG ENT CO LTD, Chung-Li City
CHONG CHENG FASTENER CORP., Tainan
DIING SEN FASTENERS & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
DRAGON IRON FACTORY CO LTD, Kaohsiung
EXTEND FORMING INDUSTRIAL CORP. LTD, Lu Chu
FORTUNE BRIGHT INDUSTRIAL CO LTD, Lung Tan Hsiang
FWU KUANG ENTERPRISES CO LTD, Tainan
HSIN YU SCREW ENTERPRISE CO LTD, Taipin City
HU PAO INDUSTRIES CO LTD, Tainan
J C GRAND CORPORATION, Taipei
JAU YEOU INDUSTRY CO LTD, Kangshan
JOHN CHEN SCREW IND CO LTD, Taipei
KUOLIEN SCREW INDUSTRIAL CO LTD, Kwanmiao
KWANTEX RESEARCH INC, Taipei
LIH LIN ENTERPRISES & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
LIH TA SCREW CO LTD, Kweishan
LU CHU SHIN YEE WORKS CO LTD, Kaohsiung
M & W FASTENER CO LTD, Kaohsiung
MULTI-TEK FASTENERS & PARTS MANUFACTURER CORP., Tainan
NATIONAL AEROSPACE FASTENERS CORP., Ping Jen City
QST INTERNATIONAL CORP., Tainan
SEN CHANG INDUSTRIAL CO LTD, Ta-Yuan
SPEC PRODUCTS CORP., Tainan
SUMEKO INDUSTRIES CO LTD, Kaohsiung
TAIWAN SHAN YIN INTERNATIONAL CO LTD, Kaohsiung
VIM INTERNATIONAL ENTERPRISE CO LTD, Taichung
YEA-JANN INDUSTRIAL CO LTD, Kaohsiung
ZONBIX ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung
ZYH YIN ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 772/2005,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2005,****viitevuosia 2003–2009 koskevien yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen tilasto-ominaisuuksien kattavuuden erittelemisestä ja teknisen muodon määrittämisestä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon viitevuosia 2003–2009 koskevien yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen tuottamisesta 5 päivänä joulukuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 48/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

1. Erittelyt tilasto-ominaisuuksien kattavuudesta annetaan tämän asetuksen liitteessä I.

sekä katsoo seuraavaa:

2. Näiden erittelyjen viittauksissa yhtiöiden tileihin käytetään neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽²⁾ 9 ja 23 artiklassa säädettyjä taseen ja tuloslaskelman vastaavia nimikkeitä.

(1) Asetuksella (EY) N:o 48/2004 perustettiin yhteinen kehys viitevuosia 2003–2009 koskevien yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen tuottamiseksi.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 48/2004 6 artiklan 2 kohdan tekninen muoto määritellään tämän asetuksen liitteessä II.

(2) Asetuksen (EY) N:o 48/2004 7 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaan tarvitaan täytäntöönpanotoimenpiteitä vaadittujen tilasto-ominaisuuksien kattavuuden erittelemiseksi.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on sovellettava mainittuja erittelyjä ja mainittua teknistä muotoa viitevuoteen 2003 ja sitä seuraaviin vuosiin.

(3) Asetuksen (EY) N:o 48/2004 7 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaan tarvitaan täytäntöönpanotoimenpiteitä yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen teknisen muodon määrittämiseksi.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 7, 13.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

LIITE I

TILASTO-OMINAISUUKSIEN KATTAVUUS

1. TERÄS- JA RAUTAROMUTASETTA KOSKEVAT VUOSITILASTOT

Alustavat huomautukset

Jäsenvaltioiden odotetaan keräävän nämä tiedot kaikista tehtaista, jotka tuottavat rautaa, terästä tai NACE Rev. 1.1:n kolminumerotasona 27.1 määriteltyjä tuotteita ja jotka kuluttavat ja/tai tuottavat romua. Komissio hyväksyy ensimmäisen viitevuoden 2003 osalta, että katettu kohderyhmä vastaa NACE Rev. 1:n kolminumerotasona 27.1. Kustakin tehtaasta on täytettävä erillinen lomake, vaikka useat niistä muodostavat saman yhtiön osan. Kun tehtaalla on paikallisesti integroitu teräsvalimo, sitä olisi pidettävä olennaisesti tehtaaseen kuuluvana. Paikallisesti integroidut tehtaot toimivat saman johdon alaisena samassa paikassa. Lomake koskee myös valssaamoita, jotka suoraan uudelleenvalssaavat käytettyjä tuotteita, joita ei yleensä katsota romuksi. Kaikkien rauta- ja terästehtaiden, joilla ei ole omia resursseja ja jotka siis joutuvat ostamaan käyttämänsä romun muilta tehtailta, on täytettävä tämä tilastokysely samoin kuin tuottajien. Koska paikallisesti integroituja tai muita rautavalimoita tai paikallisesti integroimattomia teräsvalimoita ei ole luokiteltu NACE Rev. 1.1:n kolminumerotasolle 27.1, ne eivät kuulu kyselyn piiriin.

Romuksi katsotaan:

- raudan ja teräksen tuotannon tai jalostuksen aikana syntynyt tai vanhoista rauta- tai terästavaroista saatu rauta- tai teräsromu, joka soveltuu uudelleen sulatettavaksi (mukaan luettuna ostettu romu, joka ei sisällä poltettuja kalsinoituja valanteita tai hapolla käsiteltyjä valanteita),
- valutapit ja muut teräksen valujätteet (normaali tai nouseva valu), mukaan luettuna tunnelit ja suppilot, jäte poistoputkista loppuvalussa jne., sekä hylky- ja vialliset valanteet, joita ei ole luettu tuotantoon,
- senkkaromu (paitsi hiekkavalussa syntynyt).

Toisaalta rautajätettä, johon on merkittävässä määrin sekoittunut muita kuin epämetallisia aineita ja joka syntyy sulatuksen tai lämpökäsittelyn tai mekaanisen käsittelyn aikana, ei pidä lukea romuksi, esimerkiksi:

- masuunin laskukourut,
- valukourut, roiskeet ja muu raudan valusta syntyvä jäte, valukuoppajäte,
- terästehtaiden kuona,
- kuumennusuuneista, valssaamisesta ja taonnasta syntyvä hehkuhилse,
- konverttereiden roiskeet,
- savuhormikollat ja kaatonokkakollat, hiekkavalusta syntyvät kollat ja muut jäännökset.

Erittelyt

Tunnus: **1010**

Nimike: **Varastot vuoden ensimmäisenä päivänä**

Koko tehtaan varastot, mukaan luettuna paikallisesti integroidut toiminnot, olisi sisällytettävä näihin kohtiin (myös teräsvalimot), lukuun ottamatta rautavalimoiden varastoja.

Tunnus: **1020**

Nimike: **Tehtaalla syntyvä romu**

Kohtaan sisältyvät:

- terästehtaiden ja integroitujen teräsvalimoiden valutapit ja muu valuromu: valukanavat, teräsvalanteiden lämpöhatut, myös vialliset ja hylkyvalanteet, joita ei lueta tuotantoon,
- prosessiromu syntyy välituotteiden ja valssattujen tuotteiden valmistuksesta, mukaan luettuna vuokratyö, myös valannejäte ja vialliset valanteet sekä teräsvalu, jotka todetaan viallisiksi sen jälkeen kun ne ovat lähteneet sulatolta tai valimolta (eli sen jälkeen kun ne on luettu raaka- tai valuraudan tuotantoon). Siihen sisältyy paikallisesti integroiduissa teräsvalimoissa, takomoissa, putkitehtaissa ja lankavalssaamoissa, kylmävalssaamoissa, metallirakennustehtaissa ja muissa teräksenjalostusyksiköissä syntynyt romu, lukuun ottamatta rautavalimoita (ks. edellä oleva yleisohje 1). Valssaamoromua, joka on tarkoitus valssata uudelleen omissa valssaamoissa, ei katsota uudeksi romuksi,
- regeneroitu romu on terästä ja valurautaa, joka syntyy vanhojen laitosten, koneiden ja laitteiden korjaamisesta ja purkamisesta, esimerkkinä valumuotit.

Tunnus: 1030

Nimike: Vastaanotettu (1031 + 1032 + 1033)

Välittäjänä toimivalta kauppiaalta vastaanotettu romu on tarkoituksenmukaista kohdistaa tunnusten 1031, 1032 ja 1033 mukaisiin lähteisiin.

Yhteisön purkutelakoilla syntyvä laivaromu olisi luettava kotimaiseksi ja yhteisön romuksi.

Tunnus: 1031

Nimike: Vastaanotettu kotimaisista lähteistä

Kohtaan sisältyy saman yhtiön samassa maassa sijaitsevista muista tehtaista tai yksiköistä, mukaan luettuna masuunit, terästehtaat, valssaamot ja rautavalimot (myös integroidut rautavalimot), vastaanotettu romu. Muiden teräsyhtiöiden tehtaista ja muista kuin terästä valmistavista tai käyttävistä tehtaista, kuten kaivoksista, saatu romu olisi sisällytettävä tähän kohtaan.

Kohtaan sisältyy myös kotimaisilta markkinoilta muilta kuin teräsyhtiöiltä, kuten teräs- tai rautavalimoilta, putkitehtailta, takomoilta, rakennusteollisuudelta, kaivosteollisuudelta, telakoilta, rautatieyhtiöiltä, konepajateollisuudelta ja metallinvalmistuksesta jne. suoraan vastaanotettu romu.

Tunnus: 1032

Nimike: Vastaanotettu yhteisön muista jäsenvaltioista

Tähän kohtaan sisältyy yhteisön muista jäsenvaltioista vastaanotettu romu.

Tunnus: 1033

Nimike: Vastaanotettu kolmansista maista

Tähän kohtaan sisältyy EU:n ulkopuolisista (tai kolmansista) maista vastaanotettu romu.

Tunnus: 1040

Nimike: Yhteensä käytettävissä (1010 + 1020 + 1030)

Tehtaalla syntyneestä ja vastaanotetusta romusta muodostuvien varastojen yhteismäärä vuoden ensimmäisenä päivänä.

Tunnus: 1050

Nimike: Kulutus yhteensä ...

Kokonaiskulutus osoittaa romun kokonaismäärän, joka on käytetty rautamasuunien, raudanvalmistuksen sähköuunien ja sintraamojen tuotantoon, ja romun kokonaiskulutuksen, joka on käytetty raakaraudan kokonaistuotantoon, mukaan luettuna erityisharkkoraudan valmistus terästä uudelleen hiilettämällä ja paikallisesti integroitujen teräsvalimoiden tuotanto.

Tunnus: 1051

Nimike: ... josta sähkömasuunit

Romun kulutus sähkömasuunien teräksen tuotannossa.

Tunnus: 1052

Nimike: ... josta ruostumaton romu

Sellaisen ruostumattoman romun kulutus, joka sisältää vähintään 10,5 prosenttia kromia ja enintään 1,2 prosenttia hiiltä ja joka sisältää tai ei sisällä muita metalliseoksia.

Tunnus: 1060

Nimike: Toimitukset

Tiedot kaikista romutoimituksista, myös kaikille valimoille, paikallisesti integroidut mukaan luettuina.

Tunnus: 1070

Nimike: Varastot vuoden viimeisenä päivänä (1040 – 1050 – 1060)

Koko tehtaan varastot, mukaan luettuna paikallisesti integroidut toiminnot, olisi sisällytettävä näihin kohtiin (myös teräsvalimot), lukuun ottamatta rautavalimoiden varastoja.

2. POLTTOAINEEN JA ENERGIAN KULUTUS SEKÄ SÄHKÖENERGIATASE TERÄSTEOLLISUUDESSA

Laitostyyppejä koskevat alustavat huomautukset

Panosten valmistuslaitoksiin sisältyvät panostehtaat ja sintraamot.

Masuunien ja sähköisten rautamasuunien osalta otetaan huomioon ainoastaan sellainen polttoaineen kulutus, joka panostetaan tai käytetään uuneissa koksien korvaajana, eli lukuun ottamatta kulutusta kuumailmauuneissa, tuulettimissa ja muissa masuunien lisälaitteissa (jotka on ilmoitettava "muina laitoksina").

Sulattoihin sisältyvät terästehtaiden sulatot ja jatkuvavalu.

Sähkölaitoksiin sisältyy sellaisen polttoaineen ja energian kulutus, joka käytetään tehtaan tai useiden terästehtaiden yhteisten tuotantolaitosten koko sähköntuottamiseen. Ks. myös yleisohje 2.

Jäsenvaltioiden odotetaan keräävän nämä tiedot kaikista NACE Rev. 1.1:n kolminumerotasona 27.1 määritellyistä rauta- ja terästehtaista, mukaan luettuna terästeollisuuden uudelleenvalssaajat ja sähkölaitokset, jotka ovat yhteisiä useille tehtaille ja yhtiöille. Nämä tuotantolaitokset olisi tilastotarkoituksessa katsottava NACE Rev. 1.1:n kolminumerotasoon 27.1 kuuluviksi terästehtaisiksi.

Terästeollisuuden yhteiset sähkölaitokset

Useille tehtaille tai teräsyhtiöille yhteiset sähkölaitokset olisi ilmoitettava omana yksikkönään.

Terästeollisuuden yhteisten sähkölaitosten olisi suoraan vastattava kyselyyn. Näiden tuotantolaitosten tuotoksia käyttävien tehtaiden ei pitäisi sisällyttää mainittuja tietoja omiin vastauksiinsa, jotta vältetään päällekkäisiltä kirjauksilta.

Terästehtaiden olisi kuitenkin ilmoitettava resursseinaan yhteisiltä tuotantolaitoksilta vastaanotetun sähkön kokonaismäärä (tunnus 3102) osana muualta vastaanotettuja resursseja.

Muihin teollisuudenaloihin, kuten hiiliteollisuuteen, liittyviä sähkölaitoksia ei lueta tähän kohtaan.

Sähköä ja lämpöä tuottavat laitokset

Nämä yhdistetyt laitokset olisi katsottava osittain sähkölaitoksiksi. Polttoaineen kulutukseen olisi sisällytettävä ainoastaan sähköenergian tuottamiseen käytetty polttoaine, eli lämmön tarjontaan kohdistuvat määrät olisi jätettävä huomioon ottamatta.

Energian kulutus

Kohtaan A merkitään polttoaineen ja energian kulutus rauta- ja terästehtaissa ja niiden apulaitoksissa, lukuun ottamatta koksiumeja (masuunit, sintraamot, paikallisesti integroidut teräsvalimot, valssaamot jne.).

Mukaan luetaan apulaitosten (esimerkiksi voimalat ja lämpölaitokset) koko kulutus, vaikka ne eivät toimisi pelkästään rauta- ja terästehtaita varten.

Mukaan ei lueta rauta- ja terästehtaisiin integroituja laitoksia, joiden toiminta ei kuulu NACE Rev. 1.1:n kolminumerotasolle 27.1.

Osa A: Vuositilastot polttoaineen ja energian kulutuksesta eriteltynä laitostyypeittäin

Tunnus: **2010**

Nimike: **Kiinteät polttoaineet (2011 + 2012)**

Polttoaineet merkitään siinä tilassa, jossa ne on vastaanotettu.

Tunnus: **2011**

Nimike: **Koksi**

Kohta sisältää koksen, puolikoksen, raakaöljykoksen ja koksimumurskeen.

Tunnus: **2012**

Nimike: **Muut kiinteät polttoaineet**

Kohta sisältää hiilen ja agglomeraatit, ligniitin ja briketit.

Tunnus: **2020**

Nimike: **Nestemäiset polttoaineet**

Kohtaan sisältyy kaikkien nestemäisten polttoaineiden kulutus rauta- ja terästehtaissa ja niiden apulaitoksissa sekä sähkölaitoksissa, ei kuitenkaan koksiumeissa.

Tunnus: **2030**

Nimike: **Kaasut (2031 + 2032 + 2033 + 2034)**

Kulutukseksi olisi merkittävä nettokulutus, josta on vähennetty hävikit ja poispoltetut kaasut.

Kaasun kulutus on merkittävä gigajouleina (1 gigajoule = 10^9 joulea = 1 gigakalori/4,186) perustuen kunkin kaasun alempaan kaloriarvoon (kuivakaasulle 0° ja 760 mm/Hg).

Tunnus: **2040**

Nimike: **Masuunikaasun ulkopuoliset toimitukset**

Kohtaan sisältyvät kaikki masuunikaasun ulkopuoliset toimitukset yleiseen tarjontaan, integroiduille teräskoksaamoille, muille terästehtaille ja muille asiakkaille.

Tunnus: **2050**

Nimike: **Konverttikaasun ulkopuoliset toimitukset**

Kohtaan sisältyvät kaikki konverttikaasun ulkopuoliset toimitukset yleiseen tarjontaan, integroiduille teräskoksaamoille, muille terästehtaille ja muille asiakkaille.

Osa B: Terästeollisuuden sähköenergiataseen vuositilastot

Erittelyt

Tunnus: **3100**

Nimike: **Resurssit (3101 + 3102)**

Ks. kohtien 3101 ja 3102 erittelyt.

Tunnus: **3101**

Nimike: **Bruttotuotanto**

Sähkölaitoksen kokonaiskulutusta vastaava bruttotuotanto, joka on ilmoitettu osassa A sähkölaitosten kohdalla.

Tunnus: **3102**

Nimike: **Vastaanotettu ulkopuolelta**

Ulkopuoliset toimitukset käsittävät yleiset verkot, muut maat, rauta- ja terästehtaat (myös yhteiset tuotantolaitokset), terästehtaiden koksiiunit, paikallisesti integroidut osastot jne.

Tunnus: **3200**

Nimike: **Käytetty (3210 + 3220 + 3230)**

Rivin 3200 yhteissumman olisi oltava sama kuin rivin 3100 yhteissumma.

Tunnus: **3210**

Nimike: **Laitoskohtainen kulutus (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)**

Kohtaan sisältyy rivien (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217) laitoskohtainen kokonaiskulutus.

Tunnus: **3217**

Nimike: **Muut laitokset**

Kohdassa on kyse muista kuin osassa A määritellyistä laitostyypeistä.

Tunnus: **3220**

Nimike: **Toimitukset ulkopuolelle**

Ks. tunnus 3102.

Tunnus: 3230

Nimike: Hävikit

Kohtaan sisältyvät kaikki sähköenergian hävikit.

3. RAUTA- JA TERÄSTEOLLISUUDEN INVESTOINTEJA KOSKEVA KYSELY (MENOT JA KAPASITEETTI)

Osa A: Menoja koskevat vuositilastot

Alustavat huomautukset

Kustakin tehtaasta on täytettävä erillinen tilastolomake, vaikka useat niistä muodostaisivat saman yhtiön osan.

Investointimenoilla tarkoitetaan viitekauden investointeja aineellisiin hyödykkeisiin. Investointeihin sisältyvät sekä kolmansilta osapuolilta ostetut että omaan käyttöön tuotetut uudet ja nykyiset aineelliset tuotantohyödykkeet (eli aineellisten tuotantohyödykkeiden aktivoitu tuotanto), jos niiden käyttöikä on yli yksi vuosi, mukaan luettuna valmistamattomat aineelliset hyödykkeet kuten maa-alueet. Sellaisen hyödykkeen käyttöikä-kynnystä, joka voidaan aktivoida, voidaan nostaa yhtiön kirjanpitoavan mukaisesti silloin, kun mainittu tapa vaatii pitempää odotettua käyttöikää kuin edellä mainittu yhden vuoden kynnys.

Kaikki investoinnit arvotetaan ennen arvonmuutoksia (eli bruttona) ja ennen myyntitulojen vähentämistä. Ostetut hyödykkeet arvotetaan ostohintaan, johon sisällytetään kuljetus- ja asennuskulut, palkkiot, verot ja muut omistuksen vaihtumisesta aiheutuneet kustannukset. Itse tuotetut aineelliset hyödykkeet arvotetaan tuotantokustannuksiin. Uudelleenjärjestelyn (kuten fuusion, yritysvaltauksen, yhtiön purkamisen tai eriyttäminen (spin-off)) yhteydessä hankittuja hyödykkeitä ei lueta mukaan. Vähäisten työvälineiden, joita ei aktivoida, ostot sisällytetään juokseviin menoihin.

Investointeihin sisältyvät myös kaikki lisäykset, muutokset, parannukset ja kunnostukset, joilla pidennetään tuotantohyödykkeiden käyttöikää tai lisätään tuotantokapasiteettia.

Juoksevia ylläpitokustannuksia taikka vuokra- tai leasingsovimusten nojalla käytettyjen tuotantohyödykkeiden arvoa tai juoksevia menoja ei oteta huomioon.

Tapauksissa, joissa hyödykkeen laskutus, toimitus, maksu ja ensikäyttö sijoittuvat ajallisesti eri viitekausille, investointien kirjaamiseksi ehdotetaan seuraavaa menetelmää:

— Investoinnit kirjataan ajankohtana, jolloin omistus siirtyy yksikölle, joka aikoo käyttää hyödykkeitä. Aktivoitu tuotanto kirjataan tuotantohetkellä. Toisistaan erotettavissa vaiheissa tehtyjen investointien kukin osainvestointi olisi kirjattava sinä viite kautena, jona se tehdään.

Käytännössä tämä ei ole aina mahdollista, ja yhtiöiden kirjanpitotavat saattavat merkitä sitä, että menetelmää on mukautettava seuraavasti:

— Investoinnit kirjataan viite kautena, jona toimitus tapahtuu.

— Investoinnit kirjataan viite kautena, jona ne otetaan osaksi tuotantoprosessia.

— Investoinnit kirjataan viite kautena, jona ne laskutetaan.

— Investoinnit kirjataan viite kautena, jona ne maksetaan.

— Investointeja ei kirjata taseeseen. Sen sijaan kaikkien käyttöomaisuushyödykkeiden lisäykset, käyttöönnotot ja siirrot sekä näiden hyödykkeiden arvonmuutokset esitetään taseessa tai tilinpäätöksen liitetiedoissa.

Aineelliset hyödykkeet luetellaan yhtiön tilinpäätöksessä kohdassa Käyttöomaisuus – aineelliset hyödykkeet.

Laitoskohtaiset erittelyt

Tunnus: **4010**

Nimike: **Koksaamo**

Kohtaan sisältyvät:

- uunit, mukaan luettuna koksiiunirivistöt ja apulaitteet, kuten panokset, työntimet, murskaimet jne., sekä koksivaunut ja sammutustornit,
- apulaitokset.

Huomautus: Kuhunkin otsikkoon sisältyvät laitokset, rakennukset ja apulaitteet.

Tunnus: **4020**

Nimike: **Panosten valmistus**

Kohtaan sisältyvät rautamalmin ja panosten valmistuslaitokset.

Tunnus: **4030**

Nimike: **Raudan ja rautaseosten valmistuslaitokset (myös masuunit)**

Kohtaan sisältyvät sähköiset harkkorautamasuunit, matalat kuilu-uunit, muut esisulatuslaitokset jne.

Tunnus: **4040**

Nimike: **Terästehtaiden sulatot**

AOD-prosessi, tyhjö- ja senkkäkäsittely jne. katsotaan varsinaista tuotantoprosessia seuraavaksi käsittelyksi; vastaavat investointimenot (kuten koko tuotanto) on sisällytettävä ryhmään, joka kattaa kyseisen varsinaisen tuotantoprosessin.

Kun tehtaaseen kuuluu (tai tulee kuulumaan) rautasulatto ja mikseri, mikserin menot olisi sisällytettävä kyseisen sulaton menoihin. Jos tehtaalla ei ole sulattoja, nämä menot olisi sisällytettävä masuunin menoihin.

Tunnus: **4041**

Nimike: **josta sähköllä tuotettu**

Kohtaan sisältyy sähköuunin (valokaari- tai induktiouunin) EAF-prosessoitu raakaterästuotanto.

Tunnus: **4050**

Nimike: **Jatkuvavalu**

Kohdassa on kyse jatkuvavaletuista levy-, tanko-, lanka-, palkki- ja putkiaihoista, ei kuitenkaan jätteistä.

Tunnus: **4060**

Nimike: **Valssaamot (4061 + 4062 + 4063 + 4064)**

Kunkin valssaamotyyppin kohdalla olisi harkittava, luetaanko mukaan ainoastaan itse valssaamoon liittyvät menot vai myös menot, jotka liittyvät valssaamojen alkukäsittelyyn (esim. kuumennusuunit) ja jatkokäsittelyyn (esim. jäähdystyasot ja leikkurit). Otsikkoon "Muut laitokset" (tunnus 4070) sisältyvät kaikkiin sellaisiin työkaluihin liittyvät menot, jotka eivät kuulu johonkin erikseen mainittuun laitosluokkaan, lukuun ottamatta pinnoittamoja (tinaus, sinkitys jne.), jotka ilmoitetaan erikseen kohdassa 4064.

Viimeistelyvalssainten menot olisi ilmoitettava kohdassa 4063 – kylmävalssattujen kelojen radat.

Tunnus: 4061

Nimike: Levytuotteet

Tähän kohtaan kirjataan kuumavalssattuja levyjä valmistavien laitosten menot.

Tunnus: 4062

Nimike: Pitkät tuotteet

Tähän kohtaan merkitään kuumavalssattuja pitkiä tuotteita valmistavien laitosten menot.

Tunnus: 4063

Nimike: Kylmävalssattujen kelojen radat

Tähän kohtaan merkitään kylmävalssattuja keloja valmistavien ratojen menot, oli kyseessä jatkuvavalssaus tai ei.

Tunnus: 4064

Nimike: Päälystyslaitokset

Tähän kohtaan kirjataan päälystyslaitosten (pinnoituslinjojen) menot.

Tunnus: 4070

Nimike: Muut laitokset

Tähän kohtaan sisältyvät:

- kaikki sähkövoiman, kaasun, veden, lämmön, ilman ja hapen keskustuotantolaitokset ja jakeluverkot,
- kuljetus, konepajat, laboratoriot ja kaikki muut laitokset, jotka muodostavat osan koko tehtaasta, mutta joita ei voida luokitella minkään sektorin osaksi,
- tanko-, levy- ja lanka-aihioiden valssaukset silloin kun näitä välituotteita ei ole valmistettu jatkuvavaluna ja ilmoitettu kohdassa 4050.

Tunnus: 4200

Nimike: Josta saastumisen ehkäisemiseen

Sellaisten menetelmien, teknologian, prosessien tai laitteiden menot, jotka on suunniteltu keräämään ja poistamaan saastetta ja saastuttavia aineita (esim. ilmanpäästöt, poisteet tai kiinteä jäte) niiden syntymisen jälkeen, estämään saasteiden leviämistä ja mittaamaan saastetasoa sekä käsittelemään ja poistamaan saastuttavia aineita, jotka syntyvät yrityksen operatiivisen toiminnan johdosta.

Tämä otsikko on ympäristöalan menojen yhteissumma: ulkoilman- ja ilmastonsuojelu, jäteveden käsittely, jätehuolto ja muut ympäristönsuojelutoimenpiteet. Muihin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin sisältyvät maaperän, pohjaveden ja pintaveden suojelu ja puhdistaminen, melun ja värinän torjunta, biologisen monimuotoisuuden ja maiseman suojelu, säteilynsuojelu, tutkimus ja kehitys, yleinen ympäristöhallinto, koulutus, perehdyttäminen ja tiedottaminen, jakamattomiin menoihin johtavat toimet ja muualla luokittelemattomat toimet.

Kohtaan sisältyvät:

- investoinnit erillisiin tunnistettaviin komponentteihin, jotka täydentävät käytössä olevia laitteita ja jotka otetaan käyttöön tuotantolinjan loppupäässä tai täysin sen ulkopuolella (nk. piipunpääteknologia),
- investoinnit laitteisiin (esim. suodattimet tai erilliset puhdistusvaiheet), jotka keräävät tai poistavat saastuttavia aineita tuotantolinjalta ja joiden irrottaminen ei vaikuta tuotantolinjan pääasialliseen toimintaan.

Näiden pääomamenojen tärkein tarkoitus tai tehtävä on ympäristönsuojelu, ja kaikki menot olisi kirjattava.

Menot olisi kirjattava bruttona vähentämättä markkinakelpoisten sivutuotteiden syntymisestä saatuja hyvityksiä, säästöjä tai tukipalkkioita.

Ostetut hyödykkeet arvotetaan ostohintaan, ilman vähennyskelpoista arvonalisäveroa ja muita vähennyskelpoisia veroja, jotka liittyvät suoraan liikevaihtoon.

Kohtaan eivät kuulu:

- ympäristölle edulliset toimet ja toiminnot, joihin olisi ryhdytty ympäristönsuojelun näkökohdista riippumatta, mukaan luettuna toimenpiteet, joiden tavoitteena on pääasiassa työterveys ja -suojelu sekä tuoteturvallisuus,
- saastumista vähentävät toimenpiteet silloin kun tuotteet käytetään tai romutetaan (tuotteiden ympäristömukauttaminen), ellei ympäristöpolitiikalla ja -järjestelyllä laajenneta tuottajan oikeudellista vastuuta tuotteiden käytöstä aiheutuvan saastumisen suhteen tai huolehdi tuotteista jätteinä,
- resurssien käyttö ja säästötoimet (esim. vesihuolto tai energian tai raaka-aineiden säästö), ellei ensisijaisena tavoitteena ole ympäristönsuojelu: esimerkiksi toimet, joiden tavoitteena on toteuttaa kansallista tai kansainvälistä ympäristöpolitiikkaa ja joihin ei ryhdytä kustannusten säästämiseksi.

Osa B: Kapasiteettia koskevat vuositilatot

Alustavat huomautukset

Mahdollinen enimmäistuotanto vastaa tuotantoa, jonka tehdas pystyisi tuottamaan kyseisenä vuotena, kun otetaan huomioon tavanomaiset tai odotetut toimintatavat ja -menetelmät sekä tuotevalikoima. Se on määritelmän mukaisesti korkeampi kuin todellinen tuotanto.

Enimmäistuotannon muutokset liittyvät yleensä:

- tehtyihin investointeihin, vaikka menot ja muutos eivät välttämättä toteudu samanaikaisesti,
- efektiiviseen tai suunniteltuun pysyvään sulkemiseen, siirtoon tai myyntiin. Mahdollinen enimmäistuotanto ei vastaa minkään laitteen teknistä kapasiteettia tai kapasiteettiluokitusta, vaan se perustuu tehtaan tekniseen kokonaisrakenteeseen, jossa otetaan huomioon eri tuotantovaiheiden, kuten terästehtaiden ja masuunien, väliset suhteet.

Mahdollinen vuosittainen enimmäistuotanto on enimmäistuotanto, joka voidaan saavuttaa kyseisenä vuonna tavallisissa työolosuhteissa, jossa otetaan huomioon korjaukset, ylläpito ja tavanomaiset lomapäivät, vuoden alussa käytettävissä olevilla laitteilla, ja jossa otetaan niin ikään huomioon käyttöön otettavan laitteiston avulla syntyvä lisätuotanto sekä olemassa olevat laitteet, jotka on määrää poistaa lopullisesti käytöstä vuoden aikana. Tuotannon kehitys perustuu kunkin laitteen todennäköiseen osuuteen panoskoostumuksesta ja oletukseen, että raaka-aineita on saatavilla.

Yleiset laskentamenetelmät

Kaikki laitokset, joita ei ole pysyvästi suljettu, on sisällytettävä kyselyn vastauksiin.

Mahdollisen enimmäistuotannon laskeminen perustuu oletukseen tavanomaisista toimintaolosuhteista, joihin sisältyvät:

- normaali työvoiman käytettävyyden, eli enimmäistuotantoon ei pitäisi tehdä muutoksia tilanteessa, jossa tehdas sopeutuu vaihtuviin markkinaolosuhteisiin vähentämällä tai lisäämällä tilapäisesti miehistäsoja,
- normaali laitteiden käytettävyyden, eli olisi tehtävä vähennys ajoittaisten sulkemisten, palkallisten lomapäivien, normaalin ylläpidon ja tarvittaessa sähkön kausittaisen saannin osalta ⁽¹⁾,
- normaali raaka-aineiden saatavuus,
- normaali panosten, sekä raaka-aineiden että puolivalmiiden tuotteiden, jakaminen (ellei muutoin täsmennetä, 'normaalilla' tarkoitetaan edellisen vuoden tilannetta) eri laitoksille. Tapauksissa, joissa jakeluun on määrättylle laitokselle ominaisista syistä tehtävä muutoksia, ne voidaan tehdä ainoastaan, jos raaka-aineita tai puolivalmiita tuotteita on todennäköisesti riittävässä määrin saatavilla,
- normaali edellisen vuoden tuotevalikoima, ellei erityisiä muutoksia ole suunnitteilla,
- tuotteiden myynnissä ei ole ongelmia,
- ei lakkoja eikä työnseisauksia,
- ei teknisiä vahinkoja tai laitoksen toimintahäiriötä,
- ei vakavia säästä, esimerkiksi tulvasta, johtuvia seisokkeja.

Käyttöönotto tai käytöstä poistaminen

Tapauksissa, joissa laitos on määrä ottaa käyttöön, sulkea pysyvästi, siirtää tai myydä kyseisenä vuonna, on otettava huomioon päivä, jona vienti tai poisto tapahtuvat, ja laskettava mahdollinen enimmäistuotanto suhteessa niiden kuukausien määrään, jona laitteiston odotetaan toimivan. Uuden laitteiston ja varsinkin erittäin suurten hankkeiden kohdalla olisi noudatettava varovaisuutta sen tuotannon suhteen, joka on saatettavissa sisäänajovaiheessa, joka saattaa ulottua usealle vuodelle.

1. Terästehtaat

- *Konvertteriteräkset:* Konvertteriterästen osalta (esim. LD, OBM jne.) kaikkia raudan- ja teräksenvalmistuslaitoksia on tarkasteltava yhdessä, eli terästehtaiden mahdollinen enimmäistuotanto voidaan rajoittaa kuumametallin saantiin, jolloin terästehtaiden mahdollinen enimmäiskapasiteetti on laskettava sen saatavilla olevan raudan perusteella, joka mahdollistaa raudan normaalin jakelun terästehtaiden, valimoiden ja rakeistuslaitosten välillä, sekä asiaankuuluvan myynnin ja normaalin romupanoksen, joka vaaditaan yhteen tonniin valmista tuotetta.
- *Sähköteräkset:* Lähtökohtana on normaalisti saatavilla oleva sähköntarjonta.
- *Yleistä:* Tietyissä apulaitoksissa saattaa esiintyä teknisiä pullonkauloja, jotka voivat rajoittaa esimerkiksi uunien samanaikaisen käytön vain kahteen kolmesta. (Syynä saattaa olla tekninen pullonkaula, joka johtuu hapentarjonnasta, kuoppauuneista, kulkunostureista jne.). Sen vuoksi kutakin sulattoa on tarkasteltava yhdessä kaikkien apulaitteiden kanssa, jotka vaikuttavat sen käyttöön.

2. Valssaamot ja pinnoitelinjat

Valssaamon tai pinnoitelinjan mahdollinen enimmäistuotanto on määriteltävä tietyn tuotevalikoiman perusteella, eli tiettyjen tuotekokojen ja osastojen kiinteiden volyymien perusteella. Jos yritys ei ennalta arvaamattomista markkinaolosuhteista johtuen katso kykenevänsä tekemään arviota, olisi käytettävä edellisen vuoden tuotevalikoimaa.

⁽¹⁾ Säännölliset huollot usean vuoden ajalla (esim. masuunit) voidaan kuitenkin laskea vuosittaiseen keskiarvoon.

Mahdollinen enimmäistuotanto on niin ikään määriteltävä niiden puolivalmiiden tuotteiden tavanomaisten mittojen mukaan, jotka ovat valssaamon panoksena.

Mahdollista enimmäistuotantoa laskettaessa on otettava huomioon koko laitoksessa esiintyvät alku- ja jatkokäsittelyn pullonkaulat, esimerkiksi puolivalmiiden tuotteiden saatavuus ja tuotteen käsittely- tai viimeistelykapasiteetti.

Puolivalmiin teräksen ostoa saattaa mahdollistaa muutoin rajallisen valssaamon tai ryhmän mahdollisen enimmäistuotannon nostamisen vain jos tarvittava määrä puolivalmista terästä on todennäköisesti saatavilla hyvien kauppasuhteiden vuonna. Tämä tarkoittaa yleensä pitkäaikaisia sopimuksia tai hyvin suunniteltuja hankintaohjelmia.

Integroidussa tehtaassa tai yhden ryhmän tehtaassa olisi yleensä vallittava tasapaino teräksen tuotannon ja valssattujen tuotteiden välillä, jos saatavilla oleva teräs on mahdollistanut normaalijakelun valssaamoille, valimoille ja putkenvalmistukseen käytettäviin puolivalmiisiin tuotteisiin tai takomoille.

Todellinen tuotanto (koodi ACP) olisi ilmoitettava bruttoperiaatteella kunkin prosessivaiheen lopussa ennen muutoksia.

Tähän olisi sisällytettävä kaikki tehtaalla omaan lukuun tai muutoin valmistetut tuotteet. Erityisesti kaikki vuokratyönä valmistetut tuotteet on sisällytettävä niiden tehtaiden tuotantoon, joissa ne on valmistettu, eikä vuokratyön tilanteen tehtaaseen tuotantoon. Sen olisi katettava kaikki tuotteet ja laadut (hiiliteräs- ja lejeerinkilaadut), mukaan luettuna heikkolaatuiset tuotteet, joita ei välittömästi uudelleensulateta, kuten ei-priima tuotteet, levyjen ja ohutlevyjen särmäykset ja jätöpäät, valssattuja tai osavalssattuja terästuotteita leikkaamalla regeneroidut tuotteet tai välituotteet, joiden vialliset alueet kaavitaan välittömästi uudelleensulatettaviksi.

Todellista tuotantoa koskevien tietojen toimittaminen on vapaaehtoista.

Kustakin tehtaasta on täytettävä erillinen lomake, vaikka useat niistä muodostaisivat saman yhtiön osan.

Eritteleyt

Tunnus: 5010

Nimike: Koksi

Koksiuunien tuotos.

Tunnus: 5020

Nimike: Panosten valmistus

Sintteri- ja pellettitehtaiden ja niiden muiden laitosten koko tuotos, jotka valmistavat agglomeroituja materiaaleja masuunien panokseksi, ja suoraan pelkistetty rautasieni.

Tunnus: 5030

Nimike: Harkkorauta ja rautaseokset

Tehtaan masuuneissa ja sähköisissä rautamasuuneissa valmistetun raudan, peiliraudan ja runsashiilisen ferromanganin koko tuotos.

Tunnus: 5040

Nimike: Raakateräs

Raakateräksen kokonaismäärä.

Tunnus: 5041

Nimike: josta sähköllä tuotettu

— josta sähkömasuuneissa (valokaari- tai induktiouneissa) valmistettu raakateräs.

Tunnus: 5042

Nimike: josta jatkuvavaluna tuotettu

— josta jatkuvavaletut levy-, tanko-, lanka-, palkki- ja putkiaihiot.

Tunnus: 5050

Nimike: Kuumavalssauksen tuloksena syntyneet tuotteet (5051 + 5052)

Kohtaan sisältyvät kaikki kuumavalssatut tuotteet.

Tunnus: 5051

Nimike: Levytuotteet

Kohtaan sisältyvät kaikki kuumavalssatut levytuotteet.

Tunnus: 5052

Nimike: Pitkät tuotteet

Kaikki kuumavalssatut pitkät tuotteet. Tarkoituksenmukaisuussyistä tähän kohtaan sisältyvät valssatut putkiaihiot, sillä niitä ei voida luokitella muualla.

Tunnus: 5060

Nimike: Kuumavalssatuista tuotteista saadut tuotteet

(ei kuitenkaan päällystetyt tuotteet)

Kuumavalssatuista tuotteista saadut tuotteet (ei kuitenkaan päällystetyt tuotteet). Tähän kohtaan sisältyvät kuumavalssatuista leveistä nauhoista saadut kuumavalssatut kapeat nauhat, kuumavalssatuista leveistä nauhoista leikatut kuumavalssatut levyt ja kylmävalssatut levytuotteet ohutlevy- tai kelamuodossa.

Tunnus: 5061

Nimike: josta kylmävalssaamalla saadut tuotteet

— josta kylmävalssaamalla saadut levytuotteet (ohutlevyt ja nauhat).

Tunnus: 5070

Nimike: Päällystetyt tuotteet

Tähän kohtaan sisältyvät pakkausteräket (tinalevyt, tinatut ohutlevyt ja nauhat, ECCS), kaikki kuumaupotetut tai elektrolyytisesti metallipinnoitetut ohutlevyt, levyt ja kelat, tasa- tai aaltolevyt, ja kaikki ohutlevyt, levyt ja kelat, tasa- tai aaltolevyt, jotka on päällystetty orgaanisella pinnoitteella.

Tämän tilastokyselyn tunnusten määrittely annetaan viittaamalla Eurostatin aiempaan EHTY-kyselylomakkeeseen 2-61.

Tämän tilastokyselyn tunnus	Lyhyt tuoteseloste	Viittaus EHTY-kyselylomakkeen 2-61 riveihin
5010	Koksiuunien tuotos	1001
5020	Sintteri- ja pellettitehtaiden ja niiden muiden laitosten koko tuotos, jotka valmistavat agglomeroituja materiaaleja masuunien panokseksi, ja suoraan pelkistetty rautasieni	2001 + 2002
5030	Tehtaan masuuneissa ja sähköisissä rautamasuuneissa valmistetun raudan, peiliraudan ja runsashiilisen ferroman-gaanin koko tuotos	3001
5040	Raakateräksen kokonaismäärä	4000
5041	— josta sähkömasuuneissa (valokaari- tai induktio-uuneissa) valmistettu raakateräs	4002
5042	— josta jatkuvavaletut levy-, tanko-, lanka-, palkki- ja putkiaihiot	4099
5050	Kuumavalssattujen tuotteiden kokonaismäärä	5000
5051	Kuumavalssattujen levytuotteiden kokonaismäärä	5100
5052	Kaikki kuumavalssatut pitkät tuotteet. Tarkoituksenmukaisuussyistä tähän kohtaan sisältyvät valssatut putkiaihiot, sillä niitä ei voida luokitella muualla	5200 + 8001
5060	Kuumavalssatuista tuotteista saadut tuotteet (ei kuitenkaan päällystetyt tuotteet). Tähän kohtaan sisältyvät kuumavalssatuista leveistä nauhoista saadut kuumavalssatut kapeat nauhat, kuumavalssatuista leveistä nauhoista leikatut kuumavalssatut levyt, kylmävalssatut levytuotteet ohutlevy- tai kelamuodossa	6010 + 6020 + 6030
5061	— josta kylmävalssaamalla saadut levytuotteet (ohutlevyt ja nauhat)	6030
5070	Päällystetyt tuotteet. Tähän kohtaan sisältyvät pakkausteräokset (tinalevyt, tinatut ohutlevyt ja nauhat, ECCS), kaikki kuumaupotetut tai elektrolyyttisesti metallipinnoitetut ohutlevyt, levyt ja kelat, tasa- tai aaltolevyt, ja kaikki ohutlevyt, levyt ja kelat, tasa- tai aaltolevyt, jotka on päällystetty orgaanisella pinnoitteella	7100 + 7200 + 7300

LIITE II

TEKNINEN MUOTO

1. TIETOJEN MUOTO

Tiedot lähetetään tietueina, joista suuri osa kuvaa tilastotieto-ominaisuuksia (maa, vuosi, toimiala jne.). Varsinainen tilastotieto on numero, johon voidaan liittää tunnuksia ja selittäviä huomautuksia. Salassapidettävät tiedot olisi lähetettävä siten, että tiedon todellinen arvo merkitään arvokenttään ja tietueeseen lisätään tunnus, joka ilmoittaa, että kyseessä on salassapidettava tieto.

2. TIETOKOKONAISUUDEN RAKENNE

Tietokokonaisuudet muodostuvat eripituisista kentistä, jotka erotetaan puolipisteillä (;). Odotettu enimmäispituus ilmenee taulukosta. Kentät ovat vasemmalta oikealle lukien:

Kenttä	Tyyppi	Enimmäis- pituus	Arvot
Sarjat	A	3	Sarjojen aakkosnumeerinen koodi (ks. jäljempänä oleva luettelo).
Vuosi	A	4	Vuosi nelinumeroisena lukuna, esim. 2003.
Maa	A	6	Maakoodi (ks. jäljempänä oleva luettelo).
Tuotanto- tyyppi	A	3	Mahdollisen enimmäistuotannon erottamiseksi todellisesta tuotannosta (käytetään ainoastaan kapasiteettitilastoissa) tai laitostyyppin erottamiseksi (panosten valmistuslaitokset, valssaamo-osastot, masuunit ja sähköiset rautamasuunit, sähkölaitokset, sulatot ja muut laitokset) (käytetään ainoastaan polttoaineen ja energian kulutusta koskevilla tilastoilla).
Muuttuja	A	4	Muuttujakoodi. Viitevuosia 2003–2009 koskevien yhteisön vuosittaisten terästeollisuustilastojen tuottamisesta annetussa asetuksessa (EY) N:o 48/2004 säädetyissä koodeissa on neljä numeroa (ks. jäljempänä oleva luettelo).
Tiedon arvo	N	12	Tiedon numeerinen arvo ilmaistuna kokonaislukuna ilman desimaaleja.
Salassapito- tunnus	A	1	A, B, C, D: osoittavat, että tiedot ovat salassapidettäviä, ja salassapitope- rusteen (ks. jäljempänä oleva luettelo). Jos kenttä on tyhjä, tieto ei ole salassapidettava.
Dominanssi	N	3	Numeerinen arvo, joka on pienempi tai yhtä suuri kuin 100. Tämä osoit- taa aineistossa vallitsevana olevan yhden tai niiden vallitsevana olevien kahden yrityksen prosentuaalisen dominanssin, jonka tai joiden vuoksi tiedot luokitellaan salassapidettäviksi. Luku pyöristetään lähimpään koko- naislukuun: esim. luvusta 90,3 tulee 90, luvusta 94,50 tulee 95. Jos tiedot eivät ole salassapidettäviä, kenttä on tyhjä. Kenttää käytetään vain silloin, kun edeltävään kenttään on merkitty salassapitotunnukseksi joko B tai C.
Tietoarvo-yk- siköt	A	4	Yksiköjä ilmaisevat koodit.

3. KENTTIEN KUVAUS

3.1 Sarjatyyppit

Sarjatyyppi	Koodi
Teräs- ja rautaromutasetta koskevat vuositilastot	S10
Vuositilastot polttoaineen ja energian kulutuksesta eriteltynä laitosyypeittäin	S2A
Terästeollisuuden sähköenergiataseen vuositilastot	S2B
Rauta- ja terästeollisuuden investointeja koskeva kysely	S3A
Kapasiteettia koskevat vuositilastot	S3B

3.2 Maat

Maa	Koodi
Belgia	BE
Tšekki	CZ
Tanska	DK
Saksa	DE
Viro	EE
Kreikka	GR
Espanja	ES
Ranska	FR
Irlanti	IE
Italia	IT
Kypros	CY
Latvia	LV
Liettua	LT
Luxemburg	LU
Unkari	HU
Malta	MT
Alankomaat	NL
Itävalta	AT
Portugali	PT
Puola	PL
Slovenia	SI
Slovakia	SK
Suomi	FI
Ruotsi	SE
Yhdistynyt kuningaskunta	UK
Islanti	IS
Liechtenstein	LI
Norja	NO
Sveitsi	CH

3.3 Tuotanto- tai laitostyyppi

Tuotantotyyppi	Koodi
Mahdollinen enimmäistuotanto	MPP
Todellinen tuotanto (vapaaehtoinen)	ACP
Laitostyyppi	
Panosten valmistuslaitokset	PLP
Valssaamo-osastot	RMD
Masuunit ja sähköiset rautamasuunit	FRN
Sähkölaitokset	EGS
Sulatot	MLS
Muut laitokset	OTH

3.4 Muuttujat ja tietovarvokkikkö

Tunnus	Nimike	Tietovarvokkikkö
	Teräs- ja rautaromutase	Metristä tonnia
1010	Varastot vuoden ensimmäisenä päivänä	MTON
1020	Tehtaalla syntyvä romu	MTON
1030	Vastaanotettu(1031 + 1032 + 1033)	MTON
1031	kotimaisista lähteistä	MTON
1032	yhteisön muista jäsenvaltioista	MTON
1033	kolmansista maista	MTON
1040	Yhteensä käytettävissä (1010 + 1020 + 1030)	MTON
1050	Kulutus yhteensä ...	MTON
1051	... josta sähkömasuunit	MTON
1052	... josta ruostumaton romu	MTON
1060	Toimitukset	MTON
1070	Varastot vuoden viimeisenä päivänä (1040 – 1050 – 1060)	MTON
	Polttoaineen ja energian kulutus	
2010	Kiinteät polttoaineet (2011 + 2012)	MTON
2011	Koksi	MTON
2012	Muut kiinteät polttoaineet	MTON
2020	Nestemäiset polttoaineet	MTON
2030	Kaasu (2031 + 2032 + 2033 + 2034)	GJ
2031	Masuunikaasu	GJ
2032	Koksiuunin kaasu	GJ
2033	Konverttikaasu	GJ
2034	Muut kaasut	GJ
2040	Masuunikaasun ulkopuoliset toimitukset	GJ
2050	Konverttikaasun ulkopuoliset toimitukset	GJ

Tunnus	Nimike	Tietoarvokkikkö
	Terästeollisuuden sähköenergiatsetta koskevat vuositilastot	MWh
3100	Resurssit (3101 + 3102)	MWh
3101	Bruttotuotanto	MWh
3102	Vastaanotettu ulkopuolelta	MWh
3200	Käytetty (3210 + 3220 + 3230)	MWh
3210	Laitoskohtainen kulutus (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)	MWh
3211	Sintraus ja panostenvalmistus	MWh
3212	Masuunit ja raudanvalmistuksen sähköuunit	MWh
3213	Sähkösulatot ja jatkuvavalu	MWh
3214	Muut sulatot ja jatkuvavalu	MWh
3215	Valssaamo-osastot	MWh
3216	Sähkölaitokset	MWh
3217	Muut laitokset	MWh
3220	Toimitukset ulkopuolelle	MWh
3230	Hävikit	MWh

Euroalueen maiden rahamääräiset tiedot on ilmoitettava tuhansina euroina ja euroalueen ulkopuolisten maiden tuhansina kansallisina rahayksikköinä.

Tunnus	Nimike	Tietoarvokkikkö
	Rauta- ja terästeollisuuden investointimenot	Tuhatta euroa tai tuhatta kansallista rahayksikköä
4010	Koksaamo	KEUR tai KNC
4020	Panosten valmistus	KEUR tai KNC
4030	Raudan ja rautaseosten valmistus (myös masuunit)	KEUR tai KNC
4040	Terästehtaiden sulatot	KEUR tai KNC
4041	josta sähköllä tuotettu	KEUR tai KNC
4050	Jatkuvavalu	KEUR tai KNC
4060	Valssaamot (4061 + 4062 + 4063 + 4064)	KEUR tai KNC
4061	Levytuotteet	KEUR tai KNC
4062	Pitkät tuotteet	KEUR tai KNC
4063	Kylmävalssattujen kelojen radat	KEUR tai KNC
4064	Päällystyslaitokset	KEUR tai KNC

Tunnus	Nimike	Tietoarvoksiikkö
	Rauta- ja terästeollisuuden investointimenot	Tuhatta euroa tai tuhatta kansallista rahayksikköä
4070	Muut laitokset	KEUR tai KNC
4100	Kaikki yhteensä (4010 + 4020 + 4030 + 4040 + 4050 + 4060 + 4070)	KEUR tai KNC
4200	josta saastumisen ehkäisemiseen	KEUR tai KNC
	Rauta- ja terästeollisuuden mahdollinen enimmäistuotanto (kapasiteetti)	1 000 tonnia vuodessa
5010	Koksi	1 000
5020	Panosten valmistus	1 000
5030	Harkkorauta ja rautaseokset	1 000
5040	Raakateräs	1 000
5041	josta sähköllä tuotettu	1 000
5042	josta jatkuvavaluna tuotettu	1 000
5050	Kuumavalssauksen tuloksena syntyneet tuotteet (5051 + 5052)	1 000
5051	Levytuotteet	1 000
5052	Pitkät tuotteet	1 000
5060	Kuumavalssatuista tuotteista valmistetut tuotteet (ei kuitenkaan päällystetyt tuotteet)	1 000
5061	josta kylmävalssaamalla valmistetut tuotteet	1 000
5070	Päällystetyt tuotteet	1 000

3.5 Salassapitotunnukset

Jäsenvaltioita pyydetään selkeästi ilmoittamaan salassapidettävä aineisto jäljempänä lueteltuja tunnuksia käyttäen:

Salassapitoperuste	Tunnus
Liian harvoja yrityksiä	A
Yksi yritys on aineistossa vallitsevana	B
Kaksi yritystä ovat aineistossa vallitsevina	C
Tiedot ovat toissijaisesti salassapidettäviä	D

4. ESIMERKKEJÄ TIETUEISTA

Esimerkki 1

S10;2003;DE;;1010;12345;;;MTON

Teräs- ja rautaromutasetta koskevien vuositilastojen osalta Saksan varastot olivat 12 345 metristä tonnia 1.1.2003. Nämä tiedot eivät olleet salassapidettäviä.

Esimerkki 2

S3B;2003;SK;MPP;5010;12000;;;MTON

Kapasiteettia koskevien vuositilastojen osalta Slovakian mahdollinen koksen enimmäistuotanto oli 12 000 tonnia vuonna 2003. Nämä tiedot eivät olleet salassapidettäviä.

Esimerkki 3

S3B;2003;ES;ACP;5040;12000;B;95;MTON

Kapasiteettia koskevien vuositilastojen osalta Espanjan todellinen raakateräksen tuotanto oli 12 000 tonnia vuonna 2003. Nämä tiedot oli pidettävä salassa, koska yksi yritys oli aineistossa vallitsevana, ja se edusti 95:tä prosenttia tuotannosta.

5. SÄHKÖINEN MUOTO

Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle (Eurostat) tässä asetuksessa vaaditut tilastotiedot ja metatiedot sähköisessä muodossa, joka noudattaa komission (Eurostat) esittämää tiedonsiirtostandardia.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä toukokuuta 2005,

Brasilian pinnoitettujen renkaiden kaupassa käyttämistä kauppatavoista johtuvan kaupan esteen osalta tarvittavista toimenpiteistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1302)

(2005/388/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

jäsenvaltioita neuvoo-antavassa komiteassa 7 päivänä tammikuuta 2004 ⁽³⁾.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio vastaanotti 5 päivänä marraskuuta 2003 neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä 'kaupan esteistä annettu asetus', 4 artiklan nojalla tehdyn valituksen. Valituksen tekijänä oli Bureau international permanent des associations de vendeurs et rehapeurs de pneumatiques (Bipaver).
- (2) Valitus koski joitakin Brasilian väitettyjä kauppatapoja, jotka estivät pinnoitettujen renkaiden ⁽²⁾ tuonnin Brasiliaan. Väitteen mukaan kyseiset käytännöt olivat erityisesti vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä 'GATT 1994 -sopimus', III ja XI artiklan vastaisia. Tämän perusteella valituksen tekijä pyysi komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin.
- (3) Valitus sisälsi riittävästi todisteaineistoa, jotta kaupan esteistä annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisen yhteisön tutkimusmenettelyn aloittaminen oli perusteltua. Tästä syystä komissio pani menettelyn vireille kuultuaan

- (4) Menettelyn aloittamisen jälkeen komissio teki tutkimuksen. Tutkimus koski väitettyä tuontikieltoa ja tuotuihin pinnoitettuihin renkaisiin liittyviä taloudellisia seuraamuksia.
- (5) Tutkimuksen kohteena oli asiaan liittyvä Brasilian lainsäädäntö, joka koski tuontikieltoa ja taloudellisten seuraamusten langettamista, ja siinä otettiin myös huomioon Brasilian eri ministeriöiden ja Brasilian kauppajärjestöjen esittämät näkökohdat.
- (6) Tutkimuksessa todettiin, että tutkimuksen kohteena olleet Brasilian toimenpiteet ovat useiden GATT 1994 -sopimuksen määräysten, erityisesti sen I artiklan 1 kohdan, III artiklan 4 kohdan, XI artiklan 1 kohdan ja XIII artiklan 1 kohdan vastaisia, eivätkä ne ole GATT 1994 -sopimuksen XX artiklan, oikeuttamislausekkeen tai muun sovellettavan kansainvälisen sopimuksen mukaan perusteltuja. Koska WTO-sopimus kieltää kiistellyt käytännöt, kaupan esteistä annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todiste kaupan esteestä on olemassa.
- (7) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Brasilia oli eurooppalaisille pinnoitettujen renkaiden valmistajille merkittävä markkina-alue ennen 25 päivänä syyskuuta 2000 käyttöön otettua tuontikieltoa. Vuodesta 1995 vuoteen 2000 pinnoitettujen renkaiden vienti Brasiliaan henkilöautoja varten kasvoi keskimäärin 58 prosenttia, ja ensimmäistä kertaa kuuteen vuoteen se laski 32 prosenttia tuontikiellon käyttöönoton jälkeen vuonna 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95 (EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3).

⁽²⁾ Menettely koskee yhdistetyn nimikkeistön koodeihin 4012 11, 4012 12, 4012 13 ja 4012 19 kuuluvia pinnoitettuja renkaita. Pinnoitetut renkaat valmistetaan poistamalla kulunut osa käytetystä renkaasta ja laittamalla siihen uusi kulutuspinna.

⁽³⁾ EUVL C 3, 7.1.2004, s. 2.

- (8) Vaikka vienti jatkui kiellon asettamisen jälkeenkin joko vielä liikkeessä olevilla tuontiluvilla tai joidenkin maahan-tuojien brasilialaisissa tuomioistuimissa aloittamien oikeustoimien seurauksena, on selvää, että eurooppalaiset viejät suljettiin ajan myötä pois markkinoilta. Monet yhteisön viejistä löysivät lopulta uusia markkinoita, mutteivät pystyneet korvaamaan markkinoita, jotka olivat muodostaneet suuren osan vientituloista. Kaikki eivät löytäneet uusia markkinoita taikka onnistuneet luomaan uusia pinnoitettujen renkaiden malleja erityisajoneuvoihin (mm. neliveto- ja urheiluautoihin), mistä syystä tuontikielto johti yhdessä muiden tekijöiden kanssa (brasilialaisen tuojan maksujen viivästyminen ja valuuttakurssivaihtelut) siihen, että jotkut yhteisön tuottajista ajautuivat selvitystilaan.
- (9) Yhteisön tuotannonala on todisteiden mukaan selvästi kärsinyt ja kärsii edelleen kaupan esteistä annetun asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista epäsuotuisista vaikutuksista.
- (10) Tiedot viennistä ja vastaukset kyselylomakkeisiin, jotka komissio lähetti pinnoitettujen renkaiden eurooppalaisille tuottajille ja viejille, tukevat yhteisön tuotannonalan väitettä, jonka mukaan Brasilia oli ennen tuontikieltoa merkittävä vientimarkkina-alue, jossa myynnin odotettiin vuosittain olevan kolme miljoonaa yksikköä vuoden 2002 loppuun mennessä. Todisteet vahvistavat myös väitteen siitä, että tuotannonala on kärsinyt Brasilian tuontikiellon seurauksena viimeisten kolmen vuoden aikana. Joissakin tapauksissa yritykset eivät löytäneet uusia vientimarkkinoita vaan joutuivat selvitystilaan.
- (11) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että yhteisön edun vuoksi on kaupan esteistä annetun asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukaisesti toteutettava toimia WTO:ssa, jotta saadaan nopeasti poistettua Brasilian pinnoitetuille renkaille asettama tuontikielto, joka rikkoo WTO:n perussääntöjä ja muodostaa kaupan esteistä annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kaupan esteen.
- (12) Yhteisölle on erittäin tärkeää varmistaa, että WTO-kumppanit noudattavat täysimääräisesti velvoitteitaan yhtä lailla kuin yhteisökin. Monenkeskisen kauppajärjestelmän toimivuuden kannalta on tästä syystä oleellista, että tätä

yhteensoveltumattomuutta WTO:n sääntöjen kanssa käsitellään juuri WTO:ssa.

- (13) Tätä kiistaa on pyritty ratkaisemaan useissa tapaamisissa Brasilian viranomaisten kanssa tuontikiellon asettamisen jälkeen ja tämän tutkimuksen aikana, mutta Brasilian viranomaiset eivät ole osoittaneet halua päästä molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun. Riitojenratkaisumenettelyn aloittamista WTO:n riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen nojalla pidetään tarpeellisena, koska Brasilian kannan ei uskota muuttuvan.
- (14) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat yhteisön tai kolmannen maan markkinoihin vaikuttavan kaupan esteiden vastaista puolustusta käsittelevän neuvoo-antavan komitean lausunnon mukaiset,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Brasilian hallituksen asettama pinnoitettujen renkaiden tuontikielto ja siihen liittyvät taloudelliset seuraamukset vaikuttaisivat olevan ristiriidassa niiden velvoitteiden kanssa, joita Brasiliassa on Maailman kauppajärjestön perustavan Marrakeshin sopimuksen ja erityisesti vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen määräysten nojalla, ja ne muodostavat asetuksen (EY) N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kaupan esteen.

2 artikla

Yhteisö aloittaa riitojenratkaisumenettelyn Brasiliasta vastaan WTO:n riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen ja muiden asiaa koskevien WTO-määräysten nojalla tarkoituksenaan poistaa kyseinen kaupan este.

Tehty Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

Peter MANDELSON

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä toukokuuta 2005,
päätöksen 1999/217/EY muuttamisesta elintarvikkeissa käytettyjä aromiaineita koskevan luettelon osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1437)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/389/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ei vastaa asetuksen (EY) N:o 2232/96 liitteessä vahvistettuja aromiaineiden yleisiä käyttöperusteita. Propyyli-4-hydroksibentsoaatti pitäisi siksi poistaa luettelosta.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa käytettyjä tai käytettäväksi tarkoitettuja aromiaineita koskevan yhteisön menettelyn määräämisestä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2232/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 2232/96 vahvistetaan menettely elintarvikkeissa käytettyjä tai käytettäväksi tarkoitettuja aromiaineita koskevien sääntöjen määrittämiseksi. Asetuksessa säädetään, että jäsenvaltioiden toimitettava ilmoitukset aromiaineista, joiden käyttö sallitaan niiden alueella markkinoitavissa elintarvikkeissa, ja komission tutkittua nämä ilmoitukset, laaditaan aromiaineluettelo (jäljempänä 'luettelo'). Kyseinen luettelo hyväksyttiin komission päätöksellä 1999/217/EY ⁽²⁾.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2232/96 mukaisesti on lisäksi laadittava aromiaineita koskeva arviointiohjelma, jolla tarkistetaan, ovatko kyseiset aromiaineet asetuksen liitteessä esitettyjen aromiaineiden yleisten käyttöperusteiden mukaisia.

(3) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen ('viranomainen') totesi parahydroksibentsoaateista 13 päivänä heinäkuuta 2004 antamassaan lausunnossa, että propyyli-4-hydroksibentsoaatilla (FL 09.915) on vaikutuksia nuorten rottien sukupuolihormoneihin ja urospuolisten nuorten rottien sukupuolielimiin. Näin ollen viranomaisen ei voinut suositella hyväksyttävää päiväsaantia tälle aineelle, koska selvää haitatonta vaikutustasoa (NOAEL) ei ole olemassa. Propyyli-4-hydroksibentsoaatin käyttöä aromiaineena ei voida hyväksyä, koska tällainen käyttö

(4) Viranomainen totesi alifaattisista dialkoholeista, diketoneista ja hydroksiketoneista 7 päivänä joulukuuta 2004 antamassaan lausunnossa, että pentaani-2,4-dioni (FL 07.191) on genotoksinen *in vitro*- ja *in vivo* -tutkimuksissa. Näin ollen sen käyttöä aromiaineena ei voida hyväksyä, koska tällainen käyttö ei vastaa asetuksen (EY) N:o 2232/96 liitteessä vahvistettuja aromiaineiden yleisiä käyttöperusteita. Pentaani-2,4-dioni pitäisi siksi poistaa luettelosta.

(5) Ilmoittavat jäsenvaltiot pyysivät joidenkin aineiden osalta asetuksen (EY) N:o 2232/96 sekä yksityiskohtaisista säännöistä, joita noudattamalla jäsenvaltioiden ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen allekirjoittajamaiden olisi varmistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2232/96 tarkoitettujen aromiaineiden kehittämiseen ja valmistukseen liittyvän henkisen omaisuuden suoja, 21 päivänä huhtikuuta 1998 annetun komission suosituksen 98/282/EY ⁽³⁾ mukaisesti aineiden merkitsemistä luetteloon siten, että voidaan suojella niiden valmistajien teollis- ja tekijänoikeuksia.

(6) Luettelon osassa B mainittujen aineiden suoja on enintään viisi vuotta niistä tehdyn ilmoituksen vastaanottamispäivästä. Tämä määräaika on nyt kulunut umpeen 28 aineen osalta, ja ne olisi näin ollen siirrettävä luettelon osaan A.

(7) Päätös 1999/217/EY olisi näin ollen muutettava vastaavasti.

(8) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeetä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 299, 23.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 84, 27.3.1999, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/357/EY (EUVL L 113, 20.4.2004, s. 28).

⁽³⁾ EYVL L 127, 29.4.1998, s. 32.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöksen 1999/217/EY liite tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE

Muutetaan päätöksen 1999/217/EY liite seuraavasti:

1) Muutetaan osa A seuraavasti:

a) Poistetaan taulukosta rivit, jotka koskevat FL-numeroilla 07.191 (pentaani-2,4-dioni) ja 09.915 (propyyli-4-hydroksibentsoaatti) varustettuja aineita.

b) Lisätään taulukkoon seuraavat rivit:

FL-nro	Kemiallinen ryhmä	CAS	Nimi	Fema	Einecs	Synonyymit	Huomautuksia
01.070	31	111-66-0	1-okteeni		203-893-7		
01.071	31	111-67-1	2-okteeni		203-894-2		
01.072	31	544-76-3	heksadekaani		280-878-9		
07.251	21	577-16-2	metyyliasetofenoni				CAS-nro vastaa 2-metyyliasetofenonia
01.073	31	592-99-4	4-okteeni				
01.074	31	593-45-3	oktadekaani		209-790-3		
16.084	30	627-67-8	3-metyyli-1-nitrobutaani		211-008-0		
01.075	31	629-78-7	heptadekaani		211-108-4		
12.260	20	4131-76-4	metyyli-2-metyyli-3-merkaptopropionaatti		223-949-4		
12.261	20	6725-64-0	metaaniditioli				
01.076	31	20996-35-4	3,7-dekadieni				
16.085	20	27959-66-6	4,4-dimetyyli-1,3-oksatiaani				
12.262	20	29414-47-9	(metyylitio)metaanitioli				
05.210	04	30390-51-3	4-dodekenaali		250-174-9		
05.211	02	30689-75-9	6-metyylioktanaali				
14.166	30	32536-43-9	indolietikkahappo				
07.252	05	33665-27-9	4-okten-2-oni				
02.244	04	54393-36-1	4-okten-1-oli				
10.070	09	57681-53-5	4-hydroksi-2-hepteenihappolaktoni		260-902-7		
05.212	04	76261-02-4	6-dodekenaali				
05.213	04	90645-87-7	5-nonenaali				
15.124	29	103527-75-9	3-metyyli-2-butenyyliiofeeni			ruusutiofeeni	
05.214	04	121052-28-6	8-dodekenaali				
05.215	03	134998-59-7	2,6-dekadienaali (cis, cis)				
05.216	03	134998-60-0	2,6-dekadienaali (trans, trans)				
12.263	20		3-merkaptopropionibutanaali				
12.264	20	92585-08-5	4,2-tiopentanoni				
03.021	16	142-96-1	dibutyylieetteri		205-575-3		

2) Korvataan osassa B oleva taulukko seuraavasti:

Asetuksen (EY) N:o 2232/96 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut aromiaineet, joiden osalta on pyydetty suojaamaan valmistajan teollis- ja tekijänoikeuksia

Koodi	Päivämäärä, jona komissio on vastaanottanut ilmoituksen	Huomautuksia
CN065	26.1.2001	
CN074	18.4.2003	6
CN075	18.4.2003	6
CN076	18.4.2003	6

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä toukokuuta 2005,
tietyistä lintuinfluenssaa (avian influenza) koskevista suojatoimenpiteistä Pohjois-Koreassa tehdyn
päätöksen 2004/122/EY muuttamisesta viidennen kerran

(tiedoksiannettu numerolla K(2005) 1451)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/390/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan 7 kohdan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eläinten terveysvaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksesta muiden kuin siipikarjaan kuuluvien lintujen tuonnissa sekä karanteenivaatimuksista 16 päivänä lokakuuta 2000 tehdystä komission päätöksessä 2000/666/EY ⁽³⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on sallittava lintujen tuonti kansainvälisen eläintautijärjestön OIE:n jäsenvaltiosta ja että kyseiset linnut joutuvat karanteeniin ja ne tutkitaan kun ne saapuvat yhteisön alueelle.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 882/2004 (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 278, 31.10.2000, s. 26. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2002/279/EY (EYVL L 99, 16.4.2002, s. 17).

(2) Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea) on vahvistanut, että lintuinfluenssa on puhjennut sen alueella. Pohjois-Korea on OIE:n jäsenvaltio, joten EU:n jäsenvaltioiden tulee hyväksyä kyseisten lintujen maahan-tuonti sieltä päätöksen 2000/666/EY mukaisesti. Kun otetaan huomioon mahdolliset vakavat seuraukset, jotka liittyvät muualla Aasiassa olevaan erityiseen lintuinfluens-saviruskantaan, kyseisten lintujen maahantuonti Pohjois-Koreasta tulisi keskeyttää varotoimena.

(3) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä loka-kuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽⁴⁾ mukaan on sallittua tuoda Pohjois-Koreasta käsittelemättömiä sulkia ja höyhe-niä sekä niiden osia. Pohjois-Korean tautitilanteen vuoksi kyseisten tuotteiden tuonti tulisi keskeyttää.

(4) Tietyistä lintuinfluenssaa koskevista suojatoimenpiteistä useissa Aasian maissa 6 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn komission päätöksen 2004/122/EY ⁽⁵⁾ perusteena oli lin-tuinfluenssan puhkeaminen useissa Aasian maissa. Päätöksen 4 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on kes-keytettävä käsittelemättömien sulkien ja höyhenten sekä niiden osien ja muiden kuin siipikarjaan kuuluvien elä-vien lintujen, sellaisina kuin ne on määritelty komission päätöksessä 2000/666/EY, tuonti tietyistä kolmansista maista. Pohjois-Korea tulisi lisätä päätöksen 2004/122/EY 4 artiklassa oleviin kolmansiin maihin kan-santerveyden ja eläinten terveyden suojelun vuoksi.

(5) Päätös 2004/122/EY olisi muutettava vastaavasti.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvike-ketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

⁽⁴⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 416/2005 (EUVL L 66, 12.3.2005, s. 10).

⁽⁵⁾ EUVL L 36, 7.2.2004, s. 59. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2005/194/EY (EUVL L 63, 10.3.2005, s. 25).

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2004/122/EY 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on keskeytettävä seuraavien tuotteiden tuonti Kambodžasta, Kiinasta, mukaan luettuna Hongkong, Indonesiasta, Laosista, Malesiasta, Pohjois-Koreasta, Pakistanista, Thaimaasta ja Vietnamista:

— käsittelemättömät sulat ja höyhenet sekä niiden osat, ja

— ’muut kuin siipikarjaan kuuluvat elävät linnut’, sellaisina kuin ne on määritelty päätöksessä 2000/666/EY, mukaan luettuna omistajien mukana seuraavat linnut (lemmikki-linnut).”

2 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava tuontiin soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi, ja niiden on viipymättä julkaistava toteutetut toimenpiteet sopivalla tavalla. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2005.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen